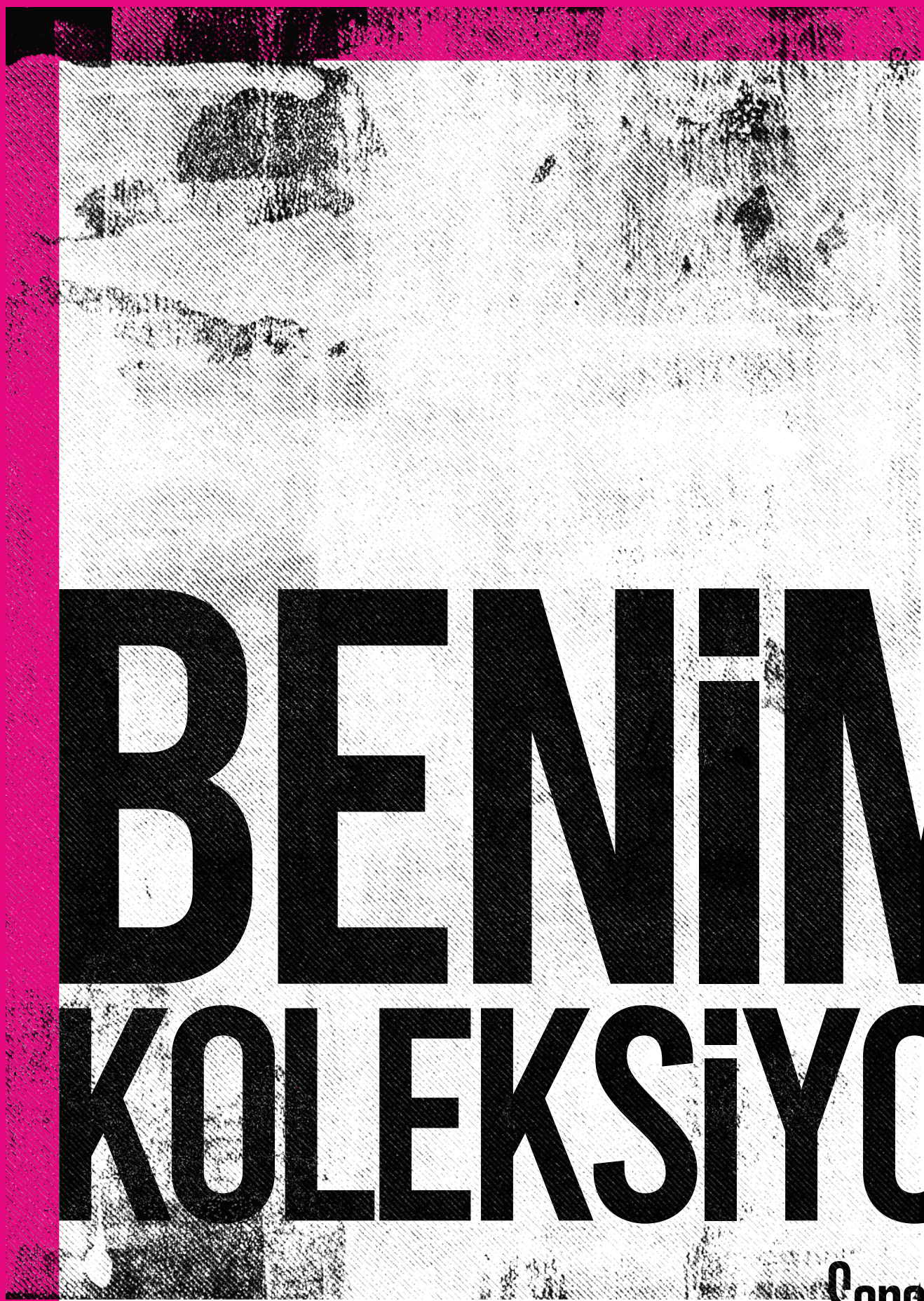

BENİM KOLEKSİYONUM

Sanatçıların Biriktirdikleri

İmtiyaz Sahibi
Küçükçekmece Belediye Başkanı Kemal ÇEBi

Proje Yayın Yönetmeni
Güney ÖZKILINÇ

Yayın Danışmanı
Yasemin BEKTAŞ

Yayın Editörü
Suat Hayri KÜÇÜK

Küratör
Erkan DOĞANAY

Etkinlik Planlama Şefi
İlker ÇETiNKAYA

Basın ve Halkla İlişkiler
İsmail ÖZCAN

Grafik Tasarım Koordinatörü
Duygu YENiCi

Grafik Tasarım
Ahmet GÜRLEN

Proje Koordinatörleri
Deniz ASLAN ÇEBi, Murat Sefa DiNÇ

Fotoğraf
Mesut IŞIK

Bütün hakları sınırlıdır.
Yapılacak alıntılar ve görsel kullanımlar
Küçükçekmece Belediyesi ve eser/hak sahiplerinin ancak
yazılı izinlerine tabidir.

1. Baskı
Birinci Baskı Matbaacılık ve Reklamcılık
Mart 2022, İstanbul

ISBN: 978-605-9110-25-9

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 51676

Küçükçekmece Belediyesi Kültür Yayınları

www.kucukcekmece.istanbul
444 4 360

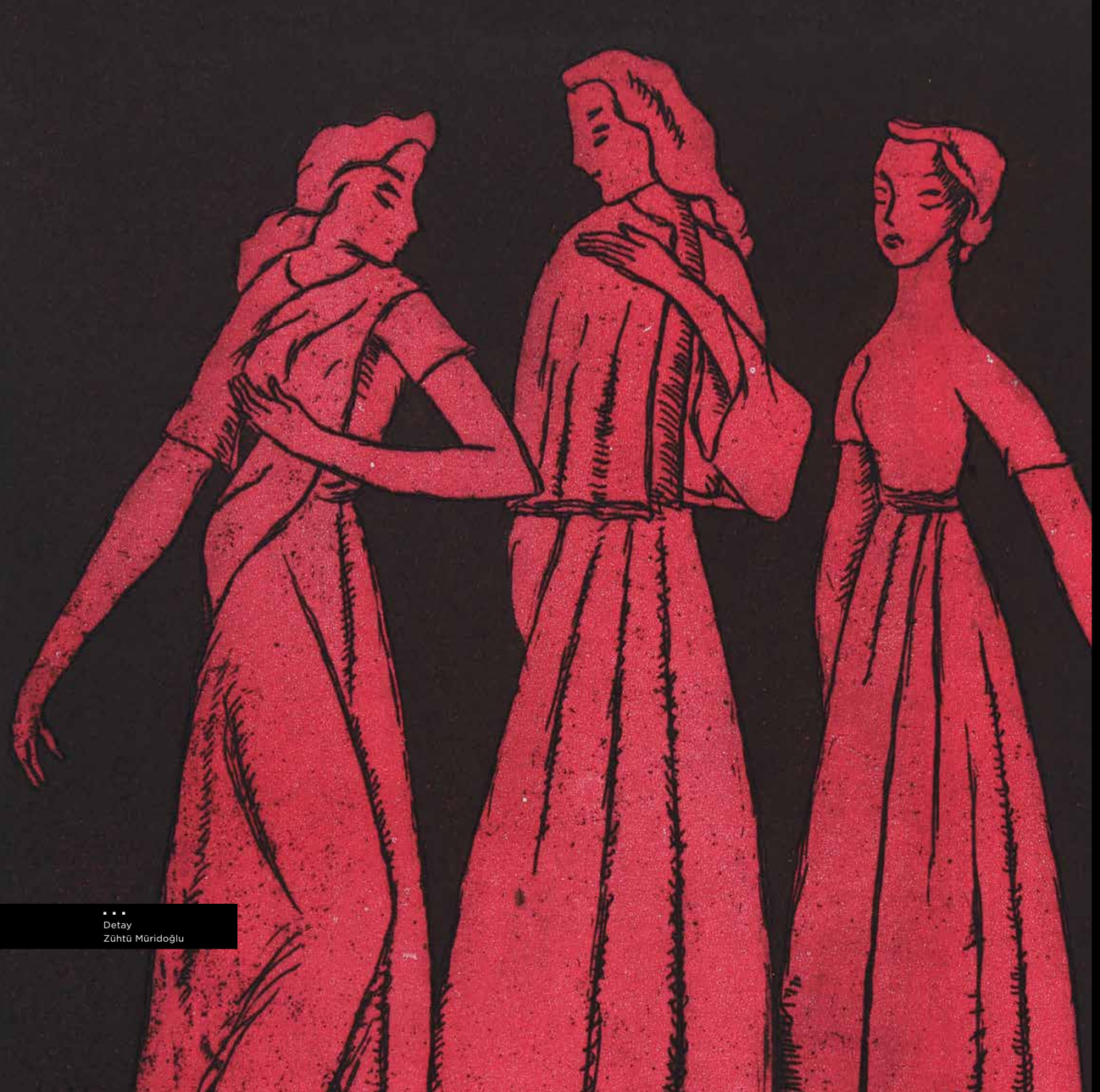

Detay
Zühtü Müridoğlu

BENİM KOLEKSİYONUM
Sanatçıların Biriktirdikleri

Balkan Naci İSLİMYELİ
Devabil KARA
Devrim ERBİL
Doğan PAKSOY
Fevzi KARAKOÇ
Gülten İMAMOĞLU
Gürbüz Doğan EKŞİOĞLU
Mahir GÜVEN
Maria KILIÇLIOĞLU BARAZ
Mehmet GÜNYELİ
Murat GERMEN
Onay AKBAŞ
Selahattin YILDIRIM
Süleyman Saim TEKCAN
Şahin PAKSOY
Tülin ONAT
Yalçın GÖKÇEBAĞ
Zahit BÜYÜKİŞLEYEN

SUNUŞ

Benim Koleksiyonum

Kıymetli Küçükçekmeceliler

Yaşadığımız bu koca kentte sanatla kurduğumuz kişisel bağlar bizi birbirimize bir ağ gibi bağlıyor. Dönüşüm ve değişim hep sanatla başlıyor.

İşte bu kabulle göreve geldiğimiz günden bugüne Küçükçekmece'nin ruhunu besleyen ve kent kültürünü geliştiren proje ve çalışmalarla pek çok ilke imza attık. Sanatın evrensel değerlerinin sanatseverlere ulaşması amacıyla çalışmalarımızı sürdürürken, toplumun her kesiminin sanatın eğitsel yönünden faydalanmasını da istiyor ve önemsiyoruz. Bu anlamda çok kıymetli eserlere ev sahipliği yapıyor, "Benim Koleksiyonum" adlı sergiyle büyük bir projeye imza atıyoruz.

Biriktirmenin, kültür ve sanat inşa ederken ne denli etkin olduğunun altını çizerek, günümüz sanatçılarının güncel eserlerini ve koleksiyonlarını böylesi önemli bir projede bir araya getirmenin mutluluğunu yaşıyoruz. Bugüne değin pek çok sanatçının eserlerini küratörler ve koleksiyonerler aracılığıyla Küçükçekmecelilerle buluşturduk. Sanatçının üretimi ve yaratıcılığı kadar koleksiyonerlik de yaratıcılık gerektiriyor. Sanatçıların kendi koleksiyonlarının ve sanat eserlerinin yer aldığı "Benim Koleksiyonum" sergisinde onların iç dünyasını daha yakından tanıma şansına sahip olacağız. Paris'te yaşayan Türk Ressam Onay Akbaş'ın koleksiyonundan Paris'ten bu sergi için güçlükle getirilen "Paris Ekolü" nün büyük dehası Alberto Giacometti baskıları ve Bedri Rahmi Eyüboğlu desenleri, sanatçı Devabil Kara koleksiyonundan Türkiye'de ilk kez bir sergide görülecek DADA akımının öncüsü Marcel Duchamp baskıları, Doğan Paksoy koleksiyonundan Salvador Dali baskılarıyla Süleyman Saim Tekcan koleksiyonundan sanat tarihinin en önemli isimlerinden Francisco Goya gravürleri bu sergide Küçükçekmecelilerle buluşacak.

Sergilediğimiz bu koleksiyonları özellikle gençlerin görmesini çok isterim. Onların farklı sanat akımlarını, üslupları ve dünyaları duyumsamaları amacıyla oluşturduğumuz "Benim Koleksiyonum" sergisi ve hazırladığımız bu özel sergi kitabı benim için çok kıymetli.

Koleksiyonlarını bizimle paylaşan sanatçılarımız başta olmak üzere, serginin ve sergi kitabının hazırlanmasına katkı sunan Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğümüze ve tüm çalışma arkadaşlarıma teşekkür ederim.

KEMAL ÇEBİ
Belediye Başkanı

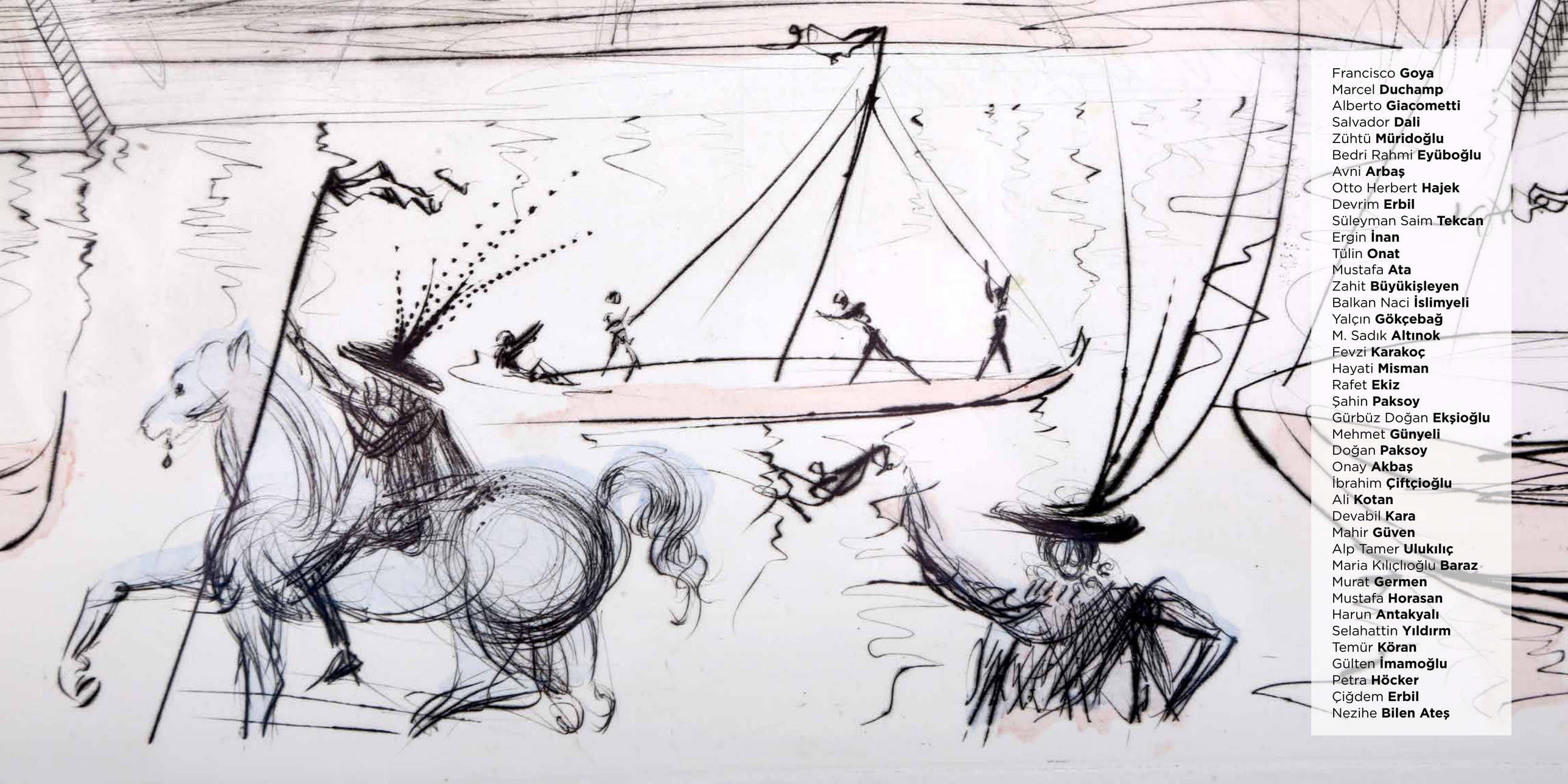

Francisco **Goya**
Marcel **Duchamp**
Alberto **Giacometti**
Salvador **Dali**
Zühtü **Müridoğlu**
Bedri Rahmi **Eyüboğlu**
Avni **Arbaş**
Otto Herbert **Hajek**
Devrim **Erbil**
Süleyman Saim **Tekcan**
Ergin **İnan**
Tülin **Onat**
Mustafa **Ata**
Zahit **Büyükişleyen**
Balkan Naci **İslimyeli**
Yalçın **Gökçebağ**
M. Sadık **Altınok**
Fevzi **Karakoç**
Hayati **Misman**
Rafet **Ekiz**
Şahin **Paksoy**
Gürbüz Doğan **Ekşioğlu**
Mehmet **Günyeli**
Doğan **Paksoy**
Onay **Akbaş**
İbrahim **Çiftçioğlu**
Ali **Kotan**
Devabil **Kara**
Mahir **Güven**
Alp Tamer **Ulukılıç**
Maria Kılıçlıoğlu **Baraz**
Murat **Germen**
Mustafa **Horasan**
Harun **Antakyalı**
Selahattin **Yıldırm**
Temür **Köran**
Gülten **İmamoğlu**
Petra **Höcker**
Çiğdem **Erbil**
Nezihe **Bilen Ateş**

Balkan Naci İslimyeli

Camaltı Koleksiyonu

İNSANIN NESNEYLE İMTiHANI

Değerli şeylerin seçilmesi, toplanması, onarılması ve hayata döndürülmesi, tahrip, kıyım ve yoketme üzerine kurduğumuz dünya düzeninde, yaratmak kadar önemlidir. Onlar üreticilerinin bireysel ve toplumsal olarak dünyaya sundukları ve faniliğe karşı insani bir direnç olarak zamana emanet ettikleri hatıralardır. Bunları dünyanın talan kültüründe bilmek, bulmak ve saklamak yaratıcıların varlık nedenlerinden biridir.

Gelecek nesilleri, sanatsal üretimlerin bileşenleri, kimyası ve genetiğiyle tanıştırmak her fani nesilin görevlerinden ve sorumluluklarından biridir. Bu sorumluluğun kısa tanımı 'kültür' dür. Koruma ve aktarma terbiyesi büyük kültürlerin nesilden nesile aktardığı evrensel bir seçkinlik halidir.
Talan ekonomilerinin, her üretimi satıştan hemen sonra yoketmek ve yenileriyle daha fazla kazanmak histerisi, yaşadığımız 'kayıplar dünyası' nın yasalarından biri olarak hayatımızın her alanında kendini göstermesini, hatta bu katliamda insanların birer yokedici olarak yetiştirilmesini kanıksayarak yaşıyoruz.Nesneler birer canlıdırlar. Çünkü onları var eden yaratıcının en temiz ve insani yanlarını taşırlar ve kültürler bunların oluşturdukları seçkinliğin toplamıyla var olurlar.

Biz sanatı, göçmen toplum olmanın tarihsel geleneği içinde yerleşik toplum karakteristiklerinden farklı olarak yaşadık. Gerek göç serüvenimizin savaşlara yazgılı sürekliliğinden gerekse karşıt uçların güç savaşı olarak yaşadığımız toplumsal travmalarımızın yarattığı savunmacı bellek kaybından olsun, tarihsel ve eğitimsel yaralarla doluyuz.

Ben bu kayıpların bireysel bir takipçisi olarak sanatımda katmanlı, analitik bir görsel dil oluşturmanın gerekleri ve sanatın bu genetik miras olmadan var olamayacağı inancıyla: gücümün, olanaklarımın yettiği ölçüde biriktirmenin serüvenine çok erken yaşlarda başlamış biriyim. Üretilmiş her nesnenin, bilinçaltı katmanlarında saklı alanlarını açan birer anahtar olduğunu biliyor ve kullanıyorum. Her nesnenin insanlığa ilişkin devasa bir laboratuvarın ürettiği ve insan denilen canlının tüm şifrelerini temsil eden birer anlatıcı değeri taşıdığını biliyorum ve topladığım bilinç, zaman ve insanlık dökümünün küçük bir parçası olmaya devam ediyorum. Çünkü zamanın ürettiği herşey gerçekte bugüne aittir.

Balkan Naci İSLİMYELİ
Karayazı
Foreks üzerine karışık teknik
140x140 cm. 2008

Hicaz Demiryolu
Camaltı, 1900'lerin başı
42x90 cm.

حمیدیه حجاز تیمور یولی
سنه کشادی شام و حیفا
شعبه سی سنه ۱۳۰۰

Çift Geyikli Kompozisyon
Camaltı
30x40 cm

Sanatçı tarafından müdahale edilmiş
Camaltı
14x19 cm

Amentü Gemisi
50.5x56 cm

Hat istifli
camaltı
52,5x64 cm

Hat istifli
camaltı
66x66 cm.

Kuş kompozisyonlu
camaltı
30x40 cm.

Devabil Kara

Baskı Koleksiyonu

Marcel Duchamp I Otto Herbert Hajek I Süleyman Saim Tekcan I Mustafa Ata
Ergin İnan I Balkan Naci İslimyeli I Hayati Misman

Koleksiyon ekonomik anlamda değil, uzun yıllara dayalı bilgi, zevk ve bir tutkunun birikimi., zamanın bir göstergesi olarak var. İlgi alanımın görünür hale gelmesi. Seçkilerimin serüveninden bir araya geldiklerinde bütünü oluşturan parçalar arasında ki bağların olmasını gözlemlemem bir kimlik kazandırmasına da neden oluyor. Sadece yatırım aracı olarak görmeyip yaşamı anlama sorgulamanın yeni bir yolu olarak düşünülebilir.

Birbirinden bağımsız gibi görünen her bir parça benim sanat yaşamımda belli dönemler, aşamalar ile kendilerine özgü bir bağ kurar. Koleksiyondaki eserlerin bazılarının yaratılış sürecine dahil olmuş olmak beni de o eserlerin parçası haline getirmiştir. Kimisi ise benim sanatsal gelişimim de önemli dönüm noktalarının sessiz sembollerindendir. Bu yüzden her biri bana dair bir hikâyenin parçası olarak duygusal düzlemde nesnel varlıklarının ötesinde anlam içerir.

Koleksiyonda var olan her bir eser kendi yaratılış serüvenine sahip olurken beni de bu serüvenin bir parçası haline getiriyor. Her biri kendi yaratılış serüvenlerinde benimle buluştuklarında yeni bir serüven içine girmiş ve tüm bu yaşanmışlıkların nesnel varlığa kavuşmuş, duygusal bağların oluşturduğu örüntülerin göstergesi olarak okunabilirler. Her birinin bir diğeri ile yan yana gelişi yeni anlam ve hikayelerin bileşkesi. Benim hafızamın bir açılımı olarak kolektif hafızada yerlerini alıyorlar. Farklı sanatçılardan, farklı kültürlerden ve farklı coğrafyalardan çıkan teknik benzerlikleri ile bir başlık altında toplanan bu yapıtlar kendilerine özgü benzersizliklerine gölge düşmeden bir arada benim için bir bütünü oluşturuyorlar.

Bu bütünün parçalarından olan ve Türk sanatının önemli temsilcilerinden dört sanatçı (Süleyman Saim TEKCAN, Balkan Naci İSLİMYELİ, Mustafa ATA, Hayati MİSMAN) ve yurtdışından çağdaş sanat anlayışının öncülerinden iki sanatçı (Marcel DUCHAMP, Otto Herbert HAJEK) olmak üzere altı sanatçının farklı boyut ve kendilerine özgü baskı teknikleriyle ürettikleri çalışmaların bir araya getirilmesi koleksiyon hakkında bütünü algılamada ipucu verebilir.

Devabil KARA
tuval üzerine karışık teknik
110x90 cm

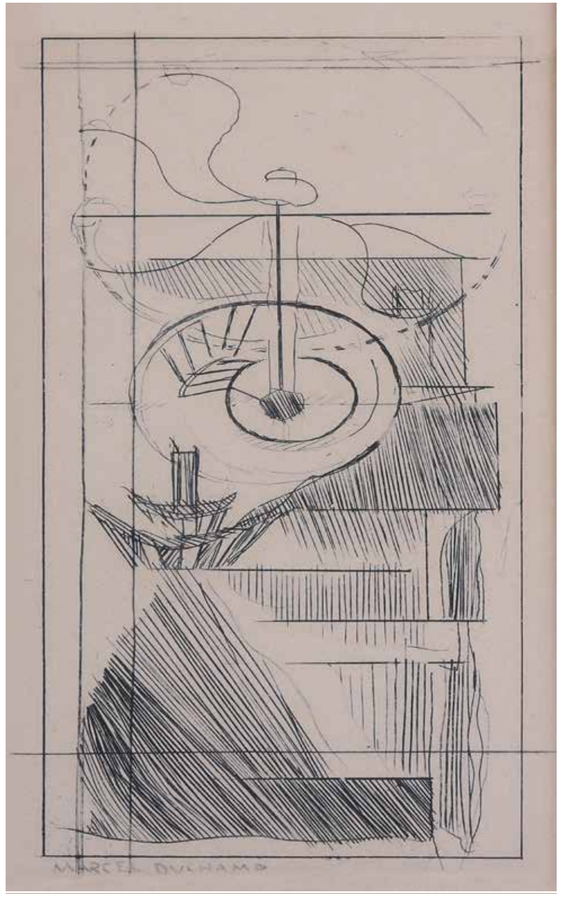

Marcel DUCHAMP
Baskı
18x8 cm.

Herbert Otto HAJEK
Baskı
80x50 cm

Süleyman Saim Tekcan
Baskı
70x50 cm

Ergin İNAN
Baskı
38x26 cm

Balkan Naci İSLİMYELİ
Baskı
83x50 cm (Her biri)

Mustafa ATA
Baskı
74x104 cm

Mustafa ATA
Baskı
74x104 cm

Hayati MİSMAN
Baskı
60x80 cm

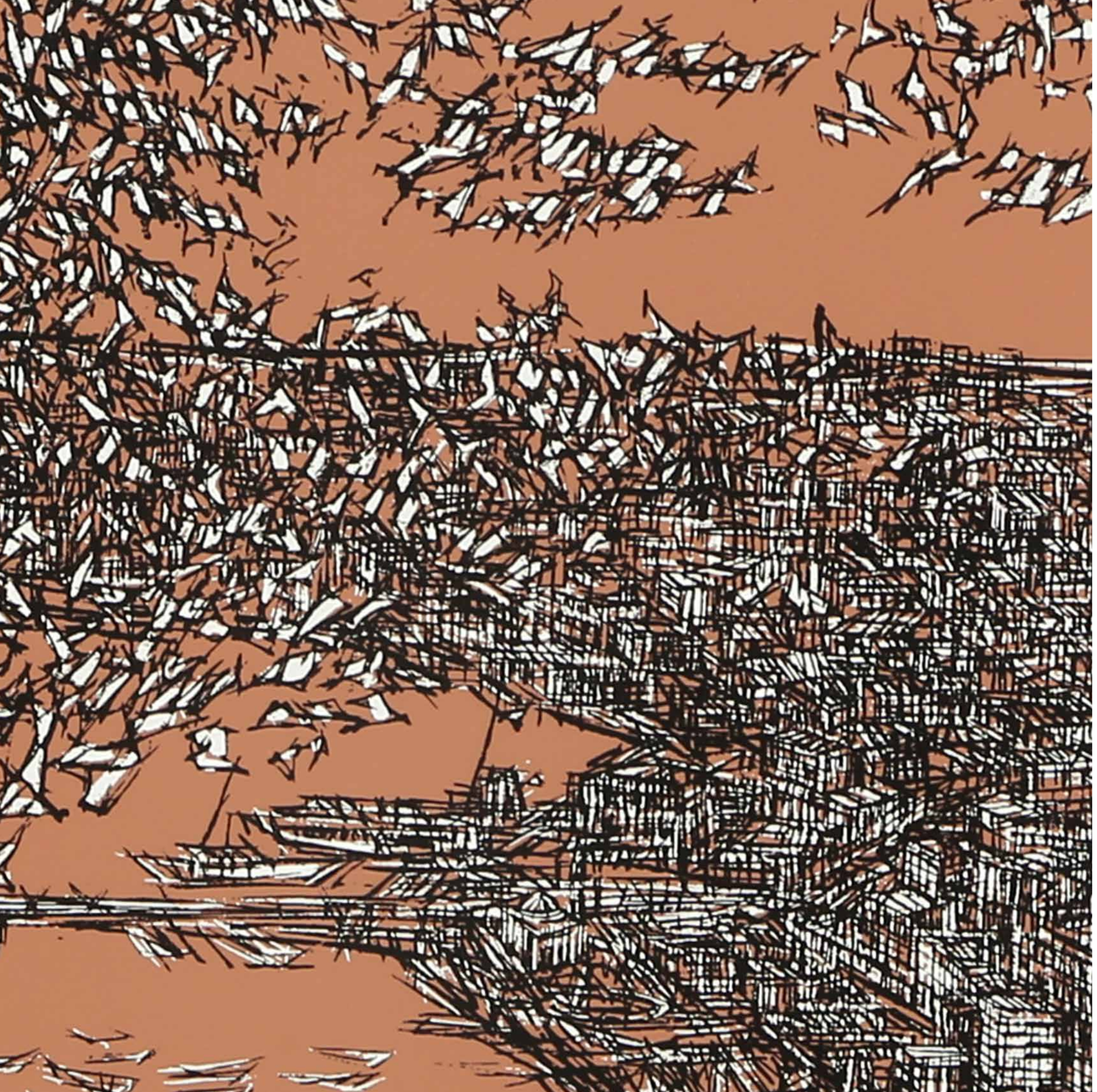

Devrim Erbil

Baskı Koleksiyonu

Zühtü MÜRİDOĞLU I M. Sadık ALTINOK I Çiğdem ERBİL

Koleksiyon yapma tutkum çocukluğuma dek uzar. Bana o yaşlarımda hediye edilen bir Uşak halısını hala saklarım. Belki de halı tutkum böyle başladı diyebilirim. Şimdi sayıları iki yüzü aşkın, dünyanın pek çok yerinde dokunmuş ipek halı bulunmakta koleksiyonumda. Oldukça zengin bir coğrafya da yaşıyoruz ve bizden önce yaşamış olan her medeniyetin bugüne devreden ürünleri, kalıntıları geleceğe devredeceğimiz bir miras aslında. Bugünün insanlığı olarak bizler bu mirası; tarihi, kültürel, sanatsal bütün değerleri ile korumak zorundayız. Daima bu bilinçle hareket ettim. Bu kültürel zenginlik günümüz çağdaş sanatını da etkilemekte. Kendi adıma bütün bu kültürlerden çok beslendiğimi söyleyebilirim. Bu bilinçle özellikle öğrencilik yıllarımda bilinçli olarak koleksiyon oluşturmaya başladım. Koleksiyonumun iki ana damarı var; biri kendi çalışmalarımın işlendiği halılar diğeri ise sanatçı arkadaşlarımdan, dostlarımdan aldıklarım, biriktirdiklerim. Hatta koleksiyonumdaki halılarla bir müze yapmak fikrim var ve bunun için çalışıyorum.

Diğer ikinci başlıktaki koleksiyonumdan bu sergi için vermis olduğum, çok sevdiğim Akademi hocalarımdan heykeltraş, ressam Zühtü Müridoğlu'nun baskı ve gravürleri ile M. Sadık Altınok ve Çiğdem Erbil'in baskıları yer alıyor. Aslında diğer sanatçılardan da eserler bulunuyor koleksiyonumda. Her birinin benimle bir bağı, ilişkisi, anısı var.

Figüratif ve soyut anlayışta yapıtlar üreten Zühtü Müridoğlu, Akademi'de baskı atölyesinde bu baskıları ürettiğinde ben de okulun kadrosundaydım. Zühtü Müridoğlu'nun Türkiye'de heykel sanatının gelişmesine önemli katkıları oldu. Figüratif heykellerinde yumuşak bir hacimlendirme yöntemi kullandı. Zühtü Hoca heykellerinde ve resimlerinde kullandığı bu figürleri o dönemlerde izlediği buz patenindeki patenci kızlardan, onların ritmik hareketlerinden etkilenerek yapıtlarına taşıdığını söylemişti. Çok zarif, beyefendi bir hocaydı. Bilindiği üzere Hadi Bara ile birlikte 1941- 43 arasında Beşiktaş'taki "Barbaros Anıtı"nı gerçekleştirdi. 1950'lerin ortalarında geometrik soyuta yöneldi ve heykel alanında ki bu anlayışın Türkiye'deki ilk temsilcilerinden biri oldu.

Devrim ERBİL
İstanbul
Baskı
55x55 cm

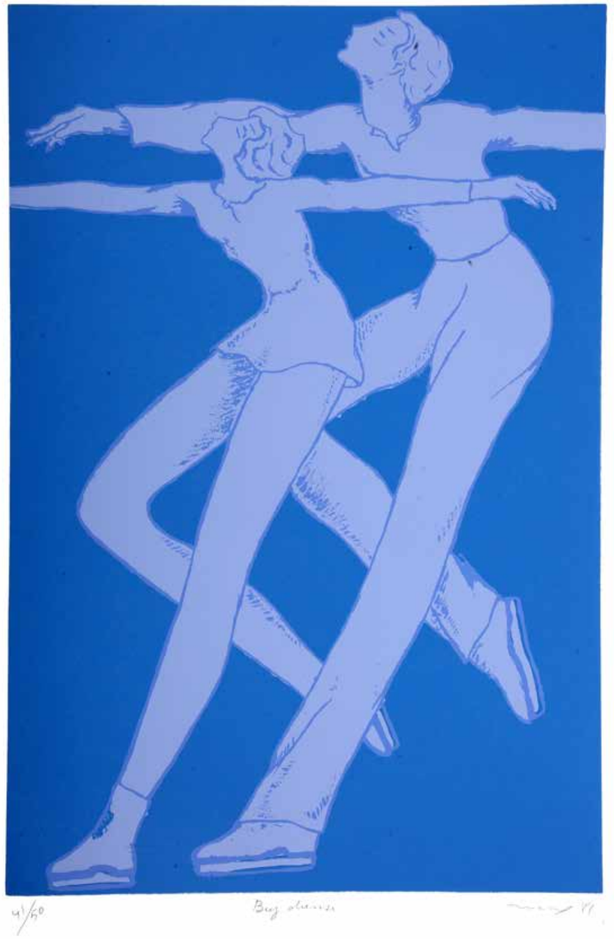

Zühtü MÜRİDOĞLU
Baskı
39x49 cm

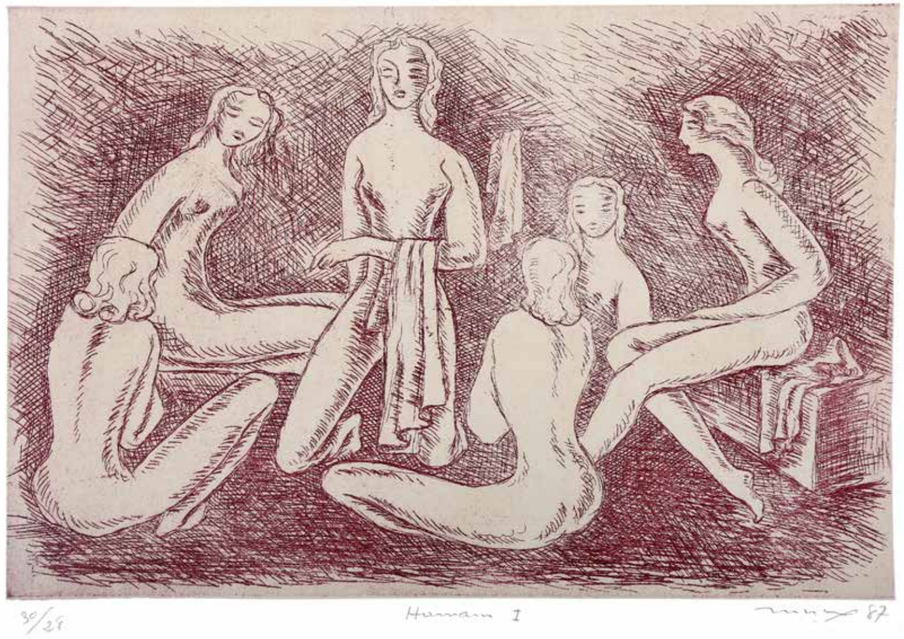

Zühtü MÜRİDOĞLU
Gravür
39x49 cm

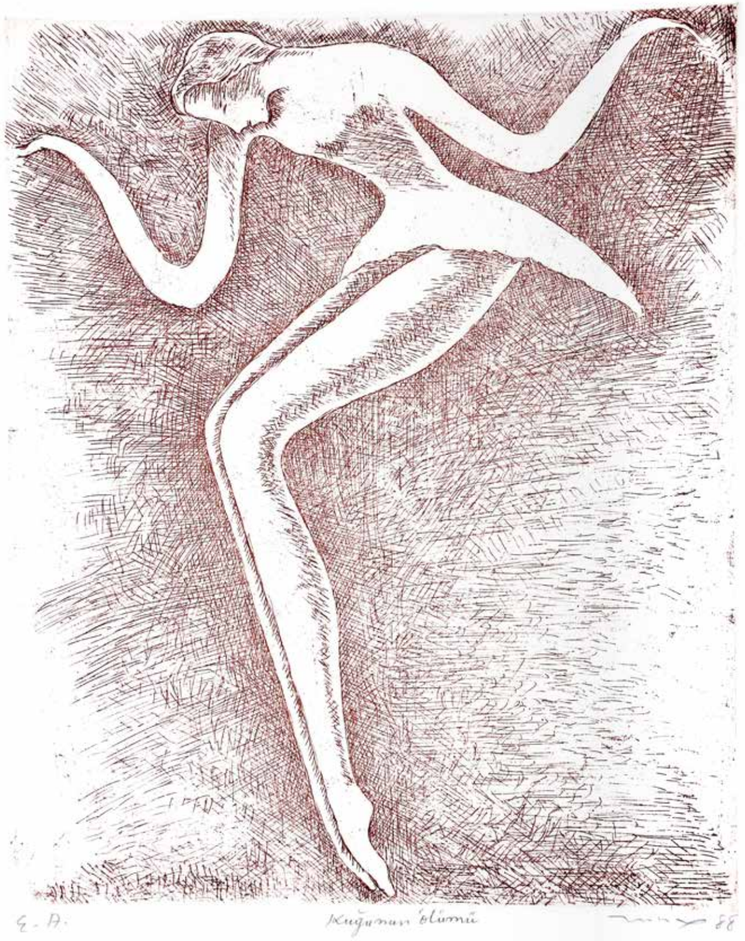

Zühtü MÜRİDOĞLU
Gravür
70x50 cm

Zühtü MÜRİDOĞLU
Baskı
50x70 cm

Zühtü MÜRİDOĞLU
Baskı
53x40 cm

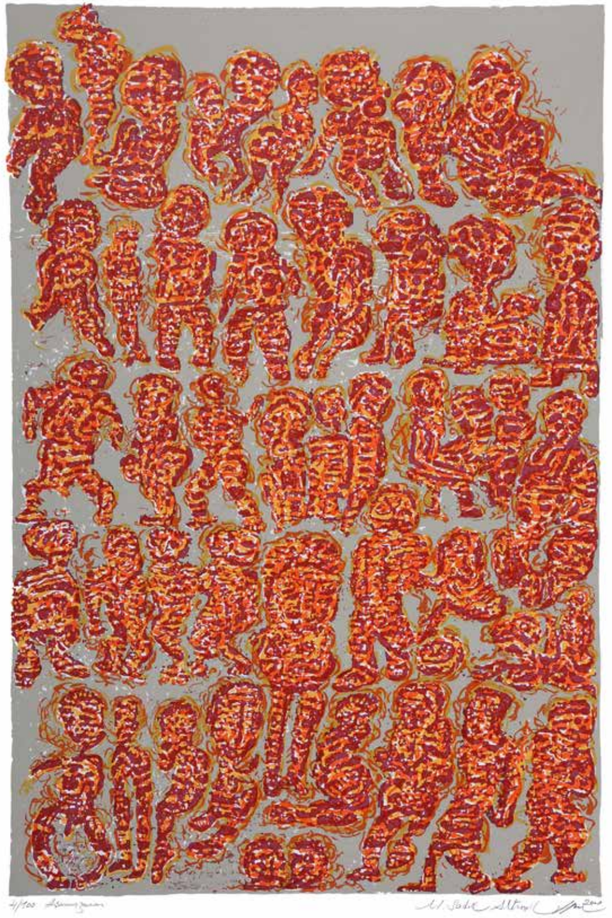

M. Sadık ALTINOK
Baskı
70x50 cm

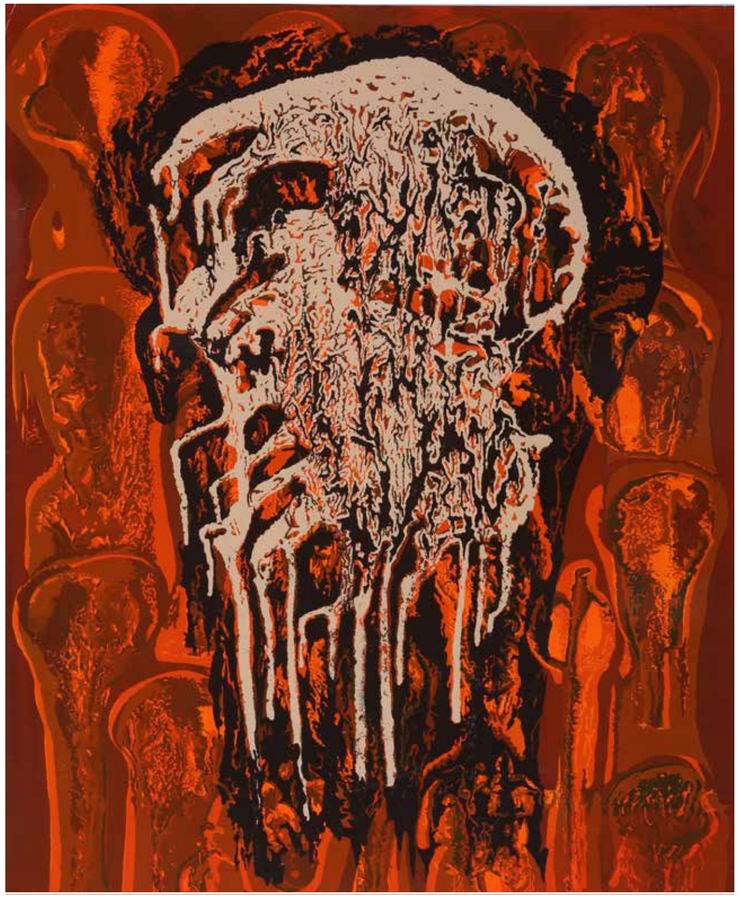

Çiğdem ERBİL
Baskı
70x50 cm

Doğan PAKSOY
Tuval üzerine yağlıboya
60x88 cm

Doğan Paksoy
Salvador Dali Baskıları

1980'li yıllar Türk Çağdaş Sanatı için yeni bir sürecinde başlangıcıydı ki bu tarih sanatın da farklı bir yolculuğa başlamasının da dönüm noktalarından biridir. İstanbul Bienali'nin başlaması, sanat galerilerinin sayılarının artması, koleksiyonerlerin sayılarının çoğalması, ilerleyen yıllarda sanat fuarlarının başlaması gibi önemli gelişmelerin yaşandığı bir dönemdir. Ben de bu tarihlerden itibaren bu gelişmelerin hem bir sanatçı olarak içinde yer alan hem de yayıncılık ve fiziksel yapılarla katkı sunan aktörlerden biri oldum. Türkiye kültür ve sanat ortamına elimden geldiğince yenilikler sunmaya çalıştım. Antikacılık, bugün hala faaliyetlerine devam eden Teşvikiye Sanat Galerisi, sanat yayıncılığı ve ilk sanat fuarları gibi sanatçıların yer almasını sağladığım kolektif ortamların gelişmesi yönünde çeşitli çalışmalar yaptım ve içinde bulundum. Kendi kişisel koleksiyonumu oluşturmam da o yıllara dayanır. Özellikle Türk resmi üzerine yoğunlaştım; bu alanda tematik ve sanatçı odaklı koleksiyonlar oluşturdum. Ayrıca yayıncılıktan dolayı, belge, fotoğraf, kitap gibi arşiv niteliğinde bir koleksiyon oluştururken gerek Türk sanatı gerekse bu coğrafyanın kültürel kalıntılarından örnekler topladım. Koleksiyonumda özellikle 1900'lerden itibaren Türk sanatçıların yapmış oldukları "deniz" ve "plaj" konulu yapıtları, İnas Sanayi-i Nefise Mektebi ve sonrası kadın sanatçılar, Dali, Picasso, Warhol gibi yabancı sanatçıların baskıları yer almakta.

Türkiye'de ilk çağdaş sanat fuarı "Art-İstanbul"u organize ettiğimde kendi öğrenciliğimde siyah beyaz sanat kitaplarında ancak baskılarını gördüğümüz yabancı sanatçıların eserlerini İstanbul'a getirttik ve bunların öğrenciler, sanatseverler tarafından görülmesini sağlamanın yanı sıra koleksiyonlara dahil olmasına da aracılık etmiş oldum.

Küçükçekmece Belediyesi "Sanatçı Koleksiyonları" sergisi projesi teklif edildiğinde koleksiyonumda bulunan dünya çağdaş sanatının efsane ismi Salvador Dali baskıları ile destek vermek istedim. Bu baskıları sanat fuarlarını düzenlemiş olduğum yıllarda yurtdışından satın almıştım.

Türkiye'de çağdaş sanatın temel olarak İstanbul, İzmir, Ankara gibi büyükşehirlerde müze ve sanat galerilerin de yer bulmasının yan sıra böylesi belediyelerin kültür ve sanat politikaları ile halka tanıtması, sunması açısından da önemli buluyorum.

Emeği geçenlere teşekkür ediyorum.

Salvador DALI
Don Kişot Serisinden
Baskı
35x50 cm

Salvador DALI
Don Kişot Serisinden
Baskı
24x38 cm

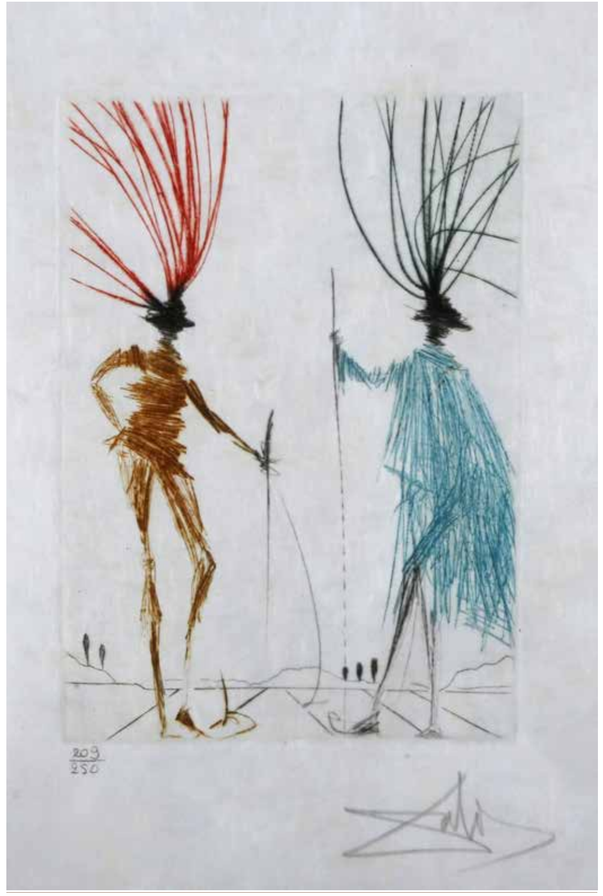

Salvador DALI
Don Kişot Serisinden
Baskı
24x38 cm

Salvador DALI
Don Kişot Serisinden
Baskı
24x38 cm

Fevzi Karakoç

Şal ve Şapka Koleksiyonu

Genellikle atkı ve şapka biriktirmeyi severim. Rengini, tarzını, kalitesini beğendiklerimi biriktiriyorum. Biriktirmeye ne zaman başladığımı kestiremiyorum ama yıllardır böyle bir alışkanlığım var. Önce atkılar ile başladı, daha sonra şapka girdi devreye. Genellikle İskoç tarzı şapkalar tercih ediyorum. Çok farklı tarzda veya farklı tipte şapkalar denemiyorum. Yaz mevsiminde daha keten olanlarını açık renk olanlarını kullanıyorum. Farklı yerlere, ülkelere tatile gittiğimde hoşuma giden kumaşları tercih ediyorum. Bir tanesi Amerika'dan geldi. Modası geçmediği için eskimiyorlar, takmaya devam ediyorum. Genellikle yünlü kumaşlar kullanıyordum şimdi kadifeleri tercih ediyorum. Atkılarla kombin yapıyorum, resimde olduğu gibi bir bütünlük sağlamak adına kontrast renkler tercih ediyorum. Fakat bu koleksiyonun sanatımın etkisinde kaldığını düşünmüyorum. Farklı olmak hoşuma gidiyor, giyim tercihlerimin sıradan olduğunu söyleyemem. Herkesin giydiği şeyler pek ilgimi çekmiyor. Farklı olmak, zaten sanatın gereğinde var. Bu, sanatta da aynı. Sanattaki özgünlüğü kendimize has bir giyim kuşamla da sürdürebiliriz. Bu çok abartılı mı? Bence değil, çok abartı olarak kabul etmiyorum. Yerine ve şekline göre renk seçiyorum. Kullandığım renkler genellikle dediğim gibi kontrast renkler oluyor, mesela resimde de kullandığım renklerde diyelim ki uçuk maviler kullanıyorum, belli yerlerde patlama yapması için kontrast renkler ekliyorum, daha dikkat çekici bir etki yaratıyor. Aynı şey giyim kuşam demeyeyim de aksesuarlarda geçerli benim için. Bu şekilde, bu mantıkla kullanıyorum. Biriktirdiğim aksesuarlara eşim de tepki gösteriyor biraz, "Ne zaman atacaksın bunları" diye söyleniyor bazen. Dolaplar taştığı için ayrı bir askılık kullanıyoruz atkılar için. Hepsi güzel bir renk paleti oluşturuyorlar askılıkta.

Fevzi KARAKOÇ
Sıcak Yaz
Tuval üzerine yağlıboya
150x100 cm
2021

Gülten İmamoğlu

Ahşap Baskı Kalıpları Koleksiyonu

Doğduğum kentin adıyla anılıp zor şartlarda da olsa hâlen yaşatılan birçok geleneksel el sanatı var ve bunların ilk sıralarında da Tokat yazması geliyor. Yüzyıllardır kendine has hikâyeleriyle soyutlanmış desenleriyle her geçen gün daha da kıymeti anlaşılan bu yazmalar, Tokat'ın sınırlarını çoktan aşıp evrenselleşmiş önemli değerlerimizden biridir.

İpek Yolu üzerinde bulunan Tokat'tan günümüze ulaşabilen en eski yazma baskı örneklerinin 15. yüzyıla ait olduğu biliniyor. Anadolu'daki en önemli yazma basma merkezi Tokat olup, 15. yüzyılda merkez hâline gelmiş ve 18. yüzyıla kadar en canlı günlerini yaşamıştır. Bu bölgede el sanatları ve ticari faaliyetlerin varlığı o dönemlerde inşa edilen hanların ve çarşıların büyüklük, ihtişam ve sayılarından bellidir. Günümüze ulaşabilen hanlar bunun ispatıdır.

Aile büyüklerimin geçmişe dair anılarında hep yeri olan bu gelenek kimi zaman trajik kimi zaman da sıcacık bir enstantane ile hafızamda hep var olmuştur. Bugün farklı amaçlarla kullanılan Yazmacılar Hanı'nın sahibi dedemin aile dostu olunca annem, teyzem ve dayımın isimlerini koyması da bu anılara dâhil. Âşık Veysel'in sazlar çalarak türküler söylediği ağırlandığı, her yanı yazma desenleriyle bezeli havuz başındaki aile konağında, nice acılar ve mutluluklar paylaşılmış. Uzun ince yollar, benim sadık yârim kara topraklar, söylenmiş... Sonra her şey bırakılıp İstanbul'a gidilmiş bu kadim geleneğin mabedi el değiştirmiş. Bol hüzünlü bir hikâye...

Kendimi bildim bileli ruhumda ve hafızamda yer etmiş olan bu yazma motifleri yıllar içinde sanatının da en önemli sembollerine dönüştü. Artık bu sembol motiflerle kendimi motife, motifi kendime dönüştürüp kodlayarak eserimde, eserin bir parçasına dönüştürür oldum. İnsan doğduğu ve yaşadığı yerin DNA'sı gibi ayrılmaz bir parçası oluyor. Bugün Tokat sokaklarında gezerken çocukluğumdan kalan izlere hâlen ulaşabiliyor olmak bir şans diye düşünüyorum. Tokat sokaklarında Yazmacılar Hanı'nın olduğu sokağa gidip gelerek oranın havasıyla, rengiyle, kokusuyla büyümüş, artık sayıları tükenmek üzere olan Tokat'taki yazma ustalarını meşakkatli üretimlerini izlemiş olmanın buruk hüznü tarifsiz. Resim yaparken dönüp dönüp defalarca yaşadığım hafızamdaki buruk tat...

Sanatın, bereketin, birlikte yaşamanın, sevdanın eski adı olarak isimlendirebileceğimiz Tokat yazmaları bugün var olma mücadelesi veriyor diye okuyoruz her yerde. Teknoloji birçok şeyde olduğu gibi geleneksel el sanatlarının da ruhunu aldı. Yapay, dijital ve sıradan!

En son Singapur'da gerçekleştirdiğim Türkiye ile Singapur'un 50. dostluk yılına ithaf edilen sergimde kullandığım yazma sembollerinin gördüğü yoğun ilgi beni artık şaşırmıyor. Bu sergide geleneksel el yazma koleksiyonuma ait küçük bir seçki izleyiciye sunuldu. Her biri orijinal el oyması olan kalıplar onlara şekil veren ustaları kadar bölgede yetişen ıhlamur ağaçlarının da parmak izlerini taşıyor.

Gülten İMAMOĞLU
Dua
Tuval üzerine akrilik boya
174x163 cm

Ağaç baskı kalıpları 600-700 yıllık bir tarihe sahip olan geleneksel sanat.

Ağaç kalıplarla, kalemle veya her iki yöntemin birlikte kullanılmasıyla pamuklu kumaşların desenlendirilmesi tekniği, yazmacılık sanatı olarak adlandırılmaktadır. Anadolu'da 14. yüzyıldan beri uygulanmakta olan ağaç kalıp yazma tekniğinin ne zaman ve nerede ortaya çıktığı tam olarak bilinememektedir. Ağaç kalıpların hazırlanmasındaki çalışmalar oldukça fazla emek istemektedir. Ağaç baskı kalıpları genellikle sulak yerde yetişmiş ıhlamur ağaçlarından yapılmaktadır. Ihlamur ağacı, yumuşak, kolay oyulabilir, dayanıklı ve iyi boya tutuğu için tercih edilmektedir.

Gürbüz Doğan Ekşioğlu

Emaye Koleksiyonu

Ortaokul yıllarımda, Ordu'daki evimizin mutfak ve oturma odası olarak kullanıldığı mekânda, mutfak tabak, tencere, tas vs. gereçlerinin bulunduğu "terek" (mutfak gereçlerinin muhafaza edildiği raflardan meydana gelmiş bölüm) de rengârenk emaye (o zamanki adıyla çinko denilirdi) kaplar vardı. Yemek yiyeceğim, su içeceğim zaman annem, "O çıtlamış (emaye kap sır'ını atmış, metal kısmın ortaya çıktığı kısım), ona yemek koyma, ondan su içme" zehirlenirsin dediğini hâlen bugün gibi hatırlarım.

1980-85 yıllar arası Çapa semtinde yaşadım. Eşim Sumru ile birlikte her hafta pazar günü Topkapı bitpazarına giderdik. Bir seferinde açık sarı büyük emaye çaydanlık dikkatimi çekti. Onu satın alıp evde kullandık. Sonraki haftalarda ayni çaydanlıktan tekrar görünce onu da aldım. Sonraki haftalarda gözüm başka emayeler aramaya başlamıştı ve her gördüğüm emayeyi alıyordum.

Daha sonra Kadıköy'e taşındık. Yıllarca her cumartesi ve pazar günü Sumru ile birlikte Salı Pazarı'na kurulan bitpazarına gittik, bunun yanında Kadıköy Antikacılar Sokağı, Üsküdar Antikacılar Hanı, Aksaray Horhor, Beyoğlu Çukurcuma ve Topkapı Bitpazarı'ndan emayeler satın aldım. Bu hobim 15-20 yıl devam etti. Şimdi 600 adet civarındaki her emaye kabı tek tek pazarlardan satın alıp topladım. Eve getirdiğimde yıkayıp kurulayıp rafa koydum, emayelerimi raflara dizerken renk uyumu, desen, form, ebadına göre yerleştiririm. Evde oturma salonunda, atölyemde duvardaki raflara dizilmiş rengârenk emayeler beni motive eder, moral verir. Bugün kendi çapımda emaye kap koleksiyoneriyim, koleksiyon yapıp koleksiyoner olmayı hiç planlamamıştım, her şey zaman içinde kendiliğinden oluştu. Herkese ne olursa olsun bir şey biriktirmelerini öneririm, başlangıçta değersiz gibi görünen o "şey" yıllar içinde biriktikçe çok değerli hâle geldiğini görmenin hazzını yaşamalarını isterim.

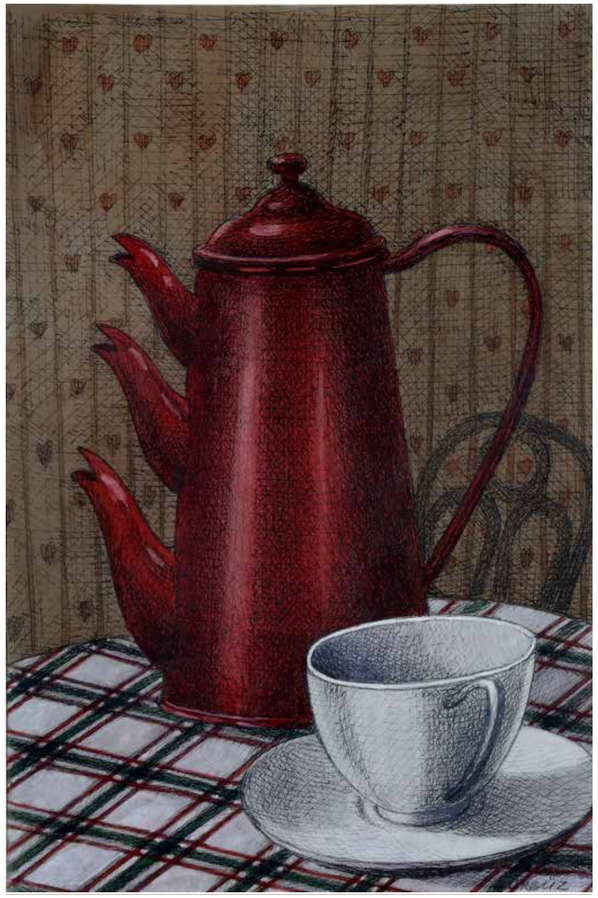

Gürbüz Doğan EKŞİOĞLU
New Yorker Dergisi için hazırladığı kapak tasarımı
67x47 cm

Süleyman Saim Tekcan
Baskı

...
Yugoslavya'da üretilmiş
Ay-Yıldız desenli emaye
yemek tabağı

...
Yugoslavya'da üretilmiş
Ay-Yıldız desenli derin
emaye kap, kase

...
Hindi desenli elips
şeklinde emaye tabak

Deve desenli
emaye kap

Çeşitli hayvan figürleri ile boyanmış emaye tabaklar

Sembolik desenlerle boyanmış emaye tabak

Çeşitli renklerde emaye çaydanlıklar

Eskinin yemek taşıma ve saklama kapları. Üç katlı emaye sefertası

Şişelere sıvı ya da zeytinyağı doldurmak için kullanılan emaye huni

Macaristan'da üretilmiş, 22 cm çapında, soyut şekillerde boyanmış emaye tabak

Çin'de üretilmiş
gül desenli emaye tabak

Papatya desenli
emaye sürahi

Mahir Güven

Ay Yıldız Yemek Tabağı Koleksiyonu

Biriktirdiğim bu tabaklar 19. yüzyıl sonu ile 20. yüzyıl başlarında seramikten yapılmış, üstü sırlanmış, içlerinde "Afiyet olsun efendim" yazıyor.

Sanıyorum hepimizin "Şu kenarda dursun" dediğimiz, bir türlü vazgeçemediğimiz bir şeylerimiz vardır hayatımızda. Oyuncak arabalar, şapkalar ya da konser biletleri ilk aklıma gelenler. Ben tabakları diğer toplanan objelerden ayrı tutuyorum. Neden mi?.. Bu sanatçı koleksiyonları sergisi teklif edildiğinde, ilk önce aklıma bu tabaklar geldi. Büyük bir hevesle aldığım, duvara asma aparatları yaptırdığım ve diğer objelerle bir türlü uyduramadığım ve özenle sakladığım tabaklar. Kuledibi antikacı esnaflarından rahmetli Mustafa Topçu'dan almıştım. Ortağı vardı oda rahmetli olmuş Rasim Özer. Eskici olarak başlayıp sonra antikacılığa geçmişlerdi. Bir dükkânları da Horhor'daydı. Tabaklarda kabaca yapılmışçasına bir işçilik var. Sırlanmaları ve boyanmaları sanki usta işi değil gibi görünür. Baktıkça anlarsınız. Birçok tabak içerisinden bir tanesine âşık olursunuz. Sonra eşini aramaya koyulursunuz. Arada ki farkı anlatamayacak bir arayıştır bu. Bence sipariş üzerine üretilmişler. Buna rağmen onları değerli yapan üzerlerinde ki kimliklerdir. İster istemez farklı kişiler çalışmış belli ki, elin hatası ayrı bir değer katmakta bu tabaklara. Baskı değiller, içinde bir insanın o an geri dönüşümsüz çiziverişiyle oluşmuş gibi. Kaç tane yapıldığını, bugüne kaçının ulaştığını bilmiyorum ama bayrağı çizen, yazıyı yazan, çizgiyi çekenin farklı kimseler olduğunu düşünüyorum. Çok iyi düşünülmüş böylesi bir sergide bu koleksiyonun bir bölümünün yer almasına çok sevindim.

Teşekkürler emeği geçenlere...

Mahir GÜVEN
Tuval üzerine yağlıboya
72x70 cm

Etrafı ay yıldız desenli bordürle çevrelenmiş, ortasında aynalı iki Türk Bayrağı ve ortasında da Osmanlıca "Afiyet olsun efendim" yazılı, porselen yemek tabağı.
19. Yüzyıl sonu

عاقبت
اولسون
اسلام

Etrafı ay yıldız desenli bordürle çevrelenmiş, ortasında yuvarlak içinde üç ay yıldız bulunan porselen yemek tabağı. 19. Yüzyıl sonu

Pinokyo'nun kandırılması,
Bronz

Maria Kılıçlıoğlu Baraz

Pinokyo Koleksiyonu

"Pinokyo'm;
Sana yalancısın dediler ama hiç kimse doğruları söylemedi. Yaşamın sadece bir "an"dan ibaret olduğunu ve yalnız bunun için, bir nefes için teşekkür etmemiz gerektiğini anlamadık. Birey olabilmenin ne kadar büyük bir şans olduğunu göremedik. Şanslarımızı yaratmak adına, "Hah işte şimdi dananın kuyruğu kopacak" dedik her seferinde. Kendi kuyruğumuzu fark edemedik. "Bırakalım dananın kuyruğu danada kalsın, yazık" diyemedik. Biz eksilmeden nasıl çoğalabiliriz, bilemedik. Savaştık... Ve hepimiz kaybettik. Biz olmayı, bir olmayı öğrenemediğimiz sürece kaybetmeye devam edeceğiz.

Sen kendi yokluğunun neresindesin bilmiyorum. Ama şu an bulunduğun yerin doğru bir yer olduğuna hep inandım. Çünkü bana göre de bu dünyayı yaşanabilir hale ve daha güzel bir hâle ancak bir sanatçının yorumu getirebilir.

Saygı ve sevgiyle...

Aradığın doğru bir adres ise GERÇEĞE dair,
O'nu bulduğunda
Hepimiz adına.
Yetkili ise, SOR.
Daha güzel bir dünya için,
Geleceğe miras için,
Aşağıda yazdığım, bizim adımıza onaylanan
ve verilen tüm kararları
KİM İHLAL ETTİ?
Ve lütfen bir kez daha hatırlat.
DE Kİ...
Kumdan kale yapmıyorsak, başında durmalıyız.
Saygı ve sevgiyle.."

29 Kasım 2009

Oturan Pinokyo
Bronz

Şemsiyeli Pinokyo
Bronz

Pinokyo'nun Valizi

İçinde küçük ahşap tekne, sanatçının fotoğrafı ve Pinokyo'ya yazmış olduğu Türkçe, Bulgarca ve İngilizce mektup ile Türkiye, Bulgaristan ve Avrupa Birliği bayraklar.

Ahşap Pinokyolar

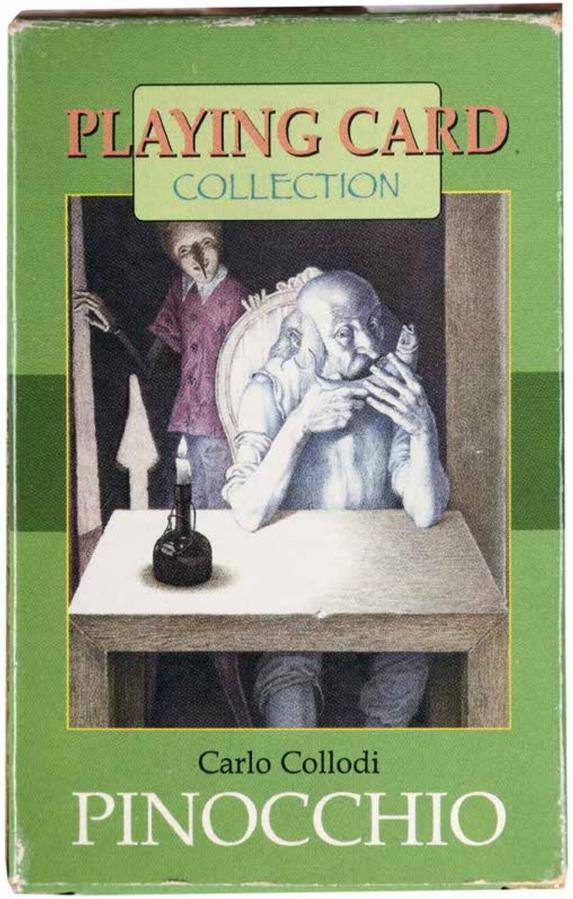

Bulgar sanatçı **Carlo Collodi** tarafından tasarlanmış Pinokyo konulu oyun kâğıtları.

PLAYING CARD
COLLECTION
art by Iassen Ghiuselev
LO SCARABEO
Pinocchio
This is the fairy tale par excellence, ever-lasting, and universal from which thousands of literary, musical, theatrical, choreographical, cinematographic, and comic strip versions have been created.
The fairy tale was written by Carlo Lorenzini (under the pseudonym Collodi) in 1881 for the "Giornale dei Bambini" (Children's Magazine): it was assembled into a book and printed in 1883 but only the 1911 edition, with illustrations by Attilio Mussino, was extraordinarily successful and still is today.
The story of the wooden puppet that becomes a child (putting an end to his amazing adventures) is known to everyone. Thanks to this deck illustrated by Iassen Ghiuselev, you can re-enact it just like Collodi told the story or re-invent it as you wish.

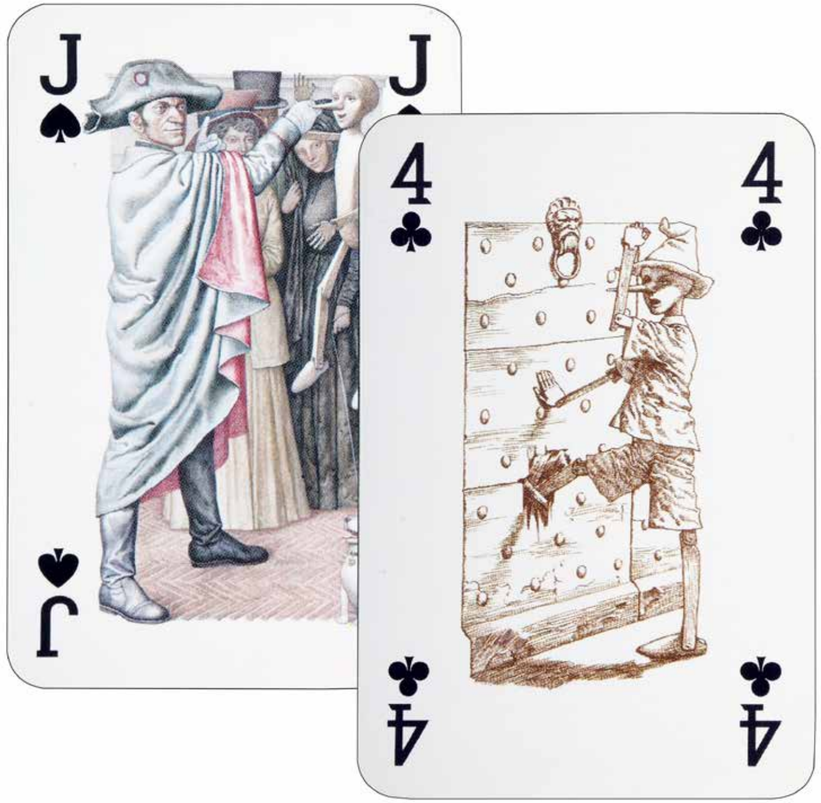

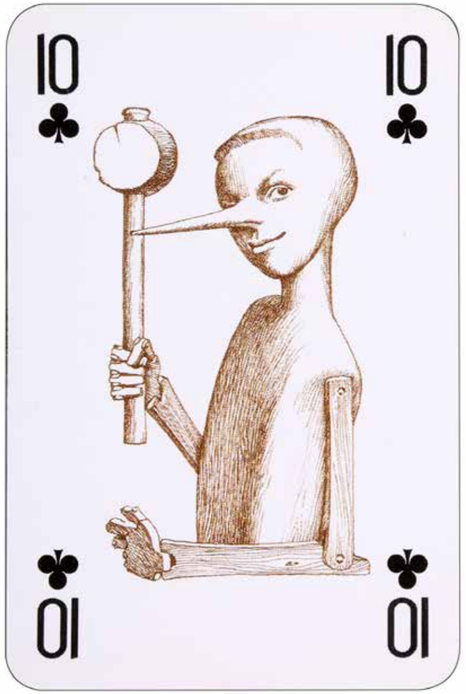

Pinokyo konulu
oyun kâğıtları

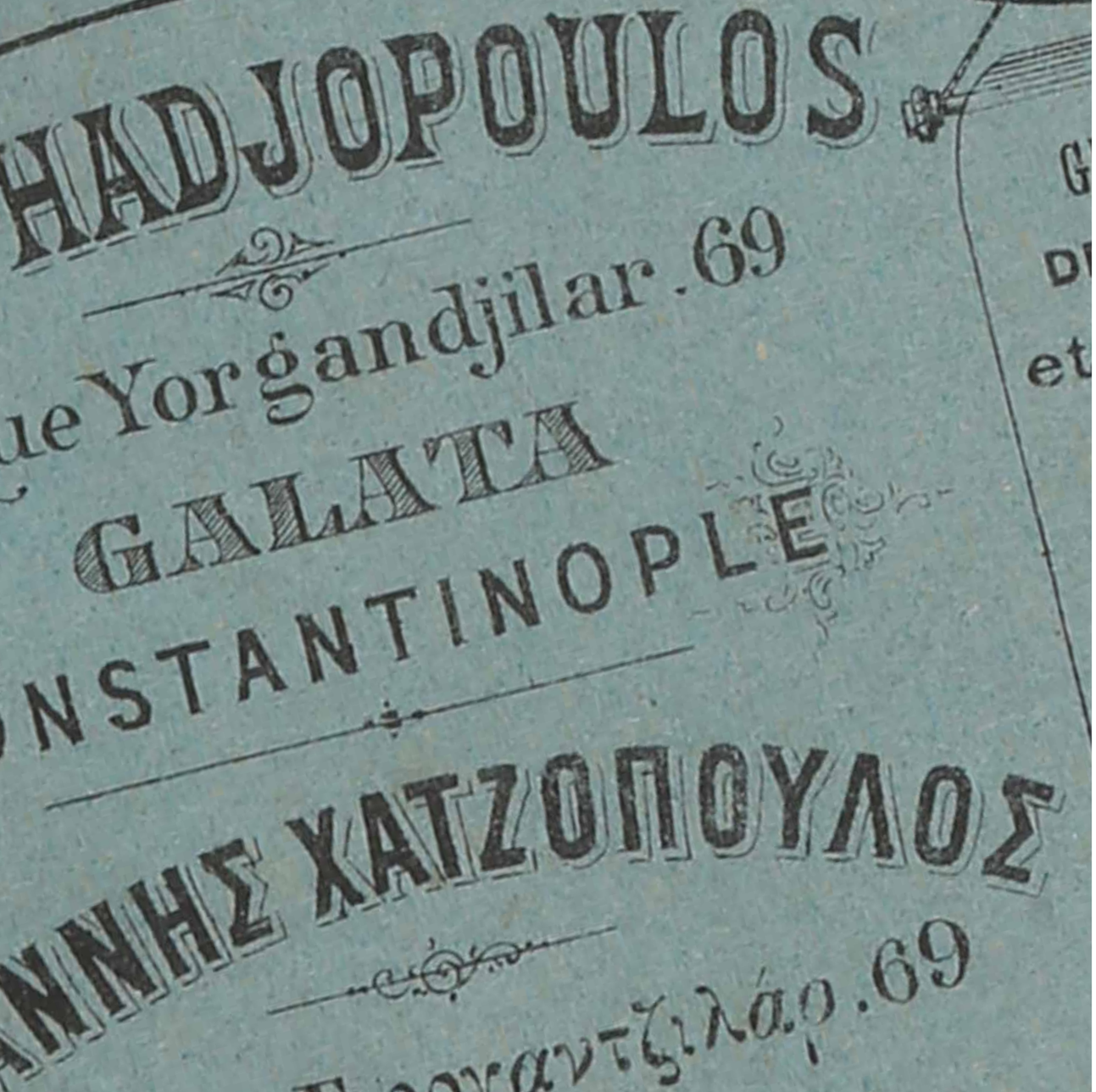

Mehmet Günyeli

Osmanlı Dönemi Belge, Efemera

OSMANLI'DA TiCARi YAŞAMIN iZDÜŞÜMÜ, iŞYERi TANITIM KARTLARI

Osmanlı İmparatorluğu'nun evrensel, zengin, çoğulcu, kültür kimliğinin yansıdığı Türkçe (eski harflerle) Fransızca, Rumca, Ladino (İbrani harfleri) ve Ermenice olmak üzere çok dilde düzenlenen, dönemin gözde sanat anlayışı Art-Nouveau süslemelerle tasarlanan toplumsal hoşgörü ve kültürel zenginlik belgesi niteliğinde ki Osmanlı dönemi iş yeri tanıtma kartları koleksiyonumu takdimimdir.

Fransa hükümeti tarafından Türkiye'nin doğu illerinde inceleme yapmak üzere görevlendirilen Teophile Deyrolle, 1869 yılının Şubat ayında Trabzon'a gelerek ilginç bulduğu olayları Fransa'da yayınlanan bir dergide yazmıştır. Fransız Deyrolle Trabzon'daki Türk esnafıyla, Ermeni, Rum ve İran esnafını karşılaştırırken bakın nelere dikkat etmiş.

"Türk, ciddi ve sessiz, çubuğunu içerek müşterisini bekler. Müşteri alacağı şeyi elinde evirip çevirdikten sonra değerini sorar. Dükkâncının ağzından bir rakam düşer. Artık pazarlık etmek faydasızdır... Rum ile Ermeni tamamen başkadır. Müşteriye seslenir, elbisesinden tutup çekerler. Müşteriyi bir laf sağanağına tutarlar. Ona en yumuşak kelimelerle hitap ederler. "Kardeşim" derler. "Ruhum, dostum" derler ve gösterdikleri malın iki kat değerini isterler... Trabzon'da pek çok olan İranlı esnaflara gelince: İçlerinde bazıları Türklerin meziyetleri ile Hıristiyanların hilekârlıklarını birleştirmiştir."

. . .

Mehmet GÜNYELİ
Kader Denizi
100x75 cm

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

Mehmed Ali
Spezialfabrik für Meerschaumartikel
Neben der neuen Post gegenüber der
National Bank von der Türkei 21
KONSTANTINOPEL
معمولات عثمانیه
درسعادت، یکی پوسته‌خانه جوارنده ترکیا
ملی بانقه‌سی قارشوسنده نومرو ۲۱

صنف اول دعوی وکیلی
والیاس سمبوناکی
مکتب حقوق شاهانه‌دن مأذون
Σ. ΒΑΛΛΙΑΣ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ş. VALLIAS
AVOCAT DIPLOMÉ
غلطه خویار خان درونده
یکی تلاس خان نومرو ۱۵
Γαλατᾶ, ἐντὸς Χαβιαροχάνου,
Γενῆ Ταλᾶς χάν, ἀριθ. 15

...

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

...

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

THÉMISTOCLE CARAVIAS
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΚΑΡΑΒΙΑΣ
HORLOGER
ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΟΣ
et
και
BIJOUTIER
ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΗΣ
Grand'Rue de Péra N° 275
Μεγάλη Οδός του Πέρα Αρ. 275
Vis-à-vis le passage Kazzopulo
απέναντι της οδόδου Χατζοπούλου
CONSTANTINOPLE
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ε. Α. ΟΥΣΟΥΛΔΖΟΓΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΠΟΘΗΚΑΙ
ΥΛΙΚΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ
ΠΕΣΙΚΤΑΣ ΓΙΑΛΗ ΣΟΚΑΚ
ΠΛΥΝΘΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΚΑΡΑ-ΑΓΑΤΣ ΑΡΙΘ. 25
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΧΑΒΙΑΡΟΧΑΝΟΝ
GRANDS DÉPÔTS
DE MATÉRIAUX DE CONSTRUCTION
E. A. OUSSOULDJOGLOU
DÉPÔT CENTRAL
BECHIKTACH YALI SOKAK
BRIQUETTERIE : CARA-AGATCH, 25
BUREAUX : HAVIAR HAN
Է. Ա. ՈՒՍՈՒԼՃՕՂԼՈՒ
ՄԵԾ ՄԹԵՐԱՆՈՑ
ՍԻՆՈՒԹԵԱՆ ՊԻՏՈՅԻՑ
ԿԵԴՐՈՆԱՏԵՂԻ
ՊԵՇԻԿԹԱՇ ԵԱԼԸ ՍՕԳԱԳ
ԱՌԻՍԱՐԱՆ : Գարա-Ագաճ 25
ԳՐԱՍԵՆԵԱԿ : Խաւիար Խան

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

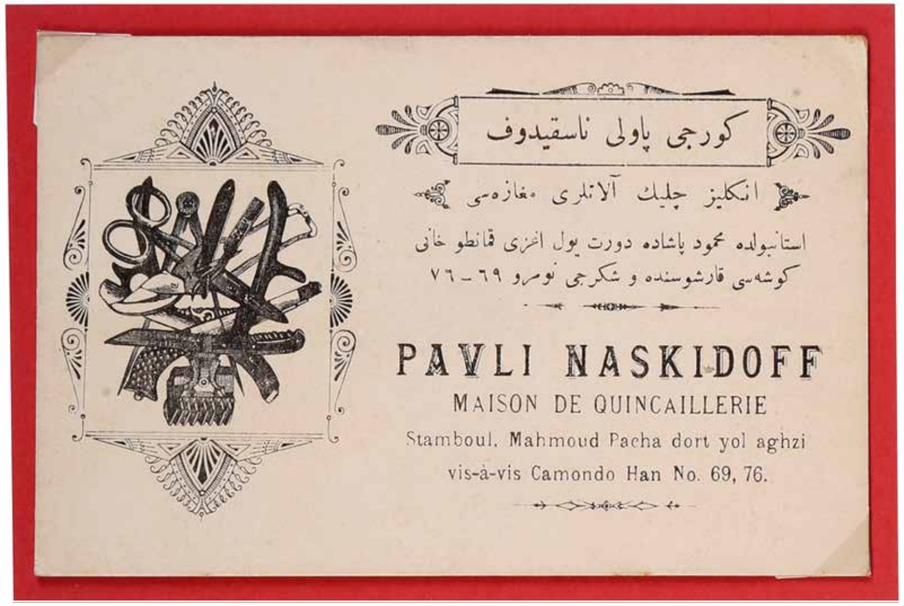

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

Osmanlı Dönemi esnaf tanıtım kartları ve belgeleri

Murat Germen

Dijital Makale / Belge Koleksiyonu

Babam Aydın Germen hayatımda tanıdığım en "biriktirici," atamayan insandı belki de. Farklı yıllarda farklı yerlerde topladığı "şey"leri, yalnız yaşayan pederin evine arada uğradığımda hep görürdüm. Ama hepsini birlikte, ancak babam vefat ettikten sonra evi boşaltmaya girdiğimizde görebildim. Babamla ilişkim çoğunlukla travmatik oldu; akrabası olmayan kişilerle sohbet ettiğinde, içinde kaybolabileceğiniz derinlikte bir evren sunabilen babam, oğluna hiç bir zaman aynı derinlikte davranamadı. Bu yüzden babamın evini "toplamak" hiç kolay olmadı benim için. Çöp evle müze ev arasında giden gelen bir atmosfer yaratan hayli kişisel birikinti yığınlarını kutulara koymadan önce, sindirebilmem gerekiyordu olan biteni. Bunun için aklıma gelen tek yol fotoğraf çekmek oldu, çünkü fotoğraf beni hayatta en huzurlu kılan nadir eylemlerden bir tanesi; terapi gibi, ilaç gibi, hatta nefes almak gibi...

Babamın yüzlerce nesneden oluşan toplayıcılık derlemesi ve eve temizlikçi sokmadığı, kendisi de hayli üşengeç olduğundan zaman içinde kendiliğinden oluşan toz birikimi dışında en dikkat çeken koleksiyonları; sayısı üç bini aşan kitapları (kayda değer bulmayıp attıklarından sonraki sayı bu) ve her türlü yüzeyin üzerine her renkte kalemle aldığı notları idi. Notlar o kadar karma karışık, o kadar çok, o kadar hezeyan içeren, o kadar birbirinden kopuk idi ki içinden çıkılır gibi değildi. Kendisi de çoğunlukla içinden çıkamazdı ve bu yüzden insanlara birçok yol açacak onlarla kitap yazmış olması gereken bu değerli, bağımsız, muhalif, derinlikli, analitik beyin az sayıda makale ve kitap üreterek ayrıldı bu dünyadan.

Genetik insanın hayatındaki kaçınılmaz verilerden bir tanesi, sköp atamıyorsun; bir çeşit piyango, ne kadar kendini değiştirmeye çalışırsan çalış bir yerden sonra genetik kısıtlar insanın karşısına aşılmayacak yükseklik, kalınlık ve sağlamlıkta duvarlar örebiliyor. Baba toplayıcı olunca oğul geri durur mu! Gençken pul topladım, ama kızlara göstermek için değil :) Fena da bir koleksiyonum yoktur hani! Uzun yıllar boyu sakladım ve bakmadım, şu sıra değerleri beni şaşırtacak bir meblağa erişmiş olabilir. Bir de, sigara içmemiş olmama rağmen sigara kutusu topladım; babamın keşliğin sınırında bir içici olmasına tepki olarak benimsedim belki de içi boş sigara kutularını. O koleksiyon pullarınki gibi kalıcı olmadı...

Toplamaya hâlâ devam ediyorum. Nesne birikimleri fiziksel dağınıklık yarattığı için genellikle kadınların pek hoşuna gitmiyor. Az sayıda nesne toplamak dışında asıl biriktirme eylemim sanal, sayısal mecrada. Nâzım Hikmet'in küçük yeğeni olmak dolayısıyla siyasetle her zaman çok yakından ilgilendim. Dünyada egemen akıl tarafından gerçekleştirilen zulmün dinamiklerini anlayabilmek için kitaptan daha çok güncel siyasi makaleler okudum ve biriktirdim; binlerce... Bu koleksiyonun hepsi harici hard disklerdeki arşivimde gerektiği zaman kolaylıkla bulunabilecek şekilde hazır ve nazır durumda.

Gen/e adlı çalışma, genetik olarak aktarılan tutkulu biriktirme eyleminin bir baba-oğul vakası özelinde katmanlaştırılmasından ibarettir. Aydın Germen'in dijital olarak fotoğraflanmış analog fiziksel birikimleri, Murat Germen'in dijital makale birikiminin ekran görüntüleriyle birleştirilerek melez bir koleksiyon oluşturulmuştur.

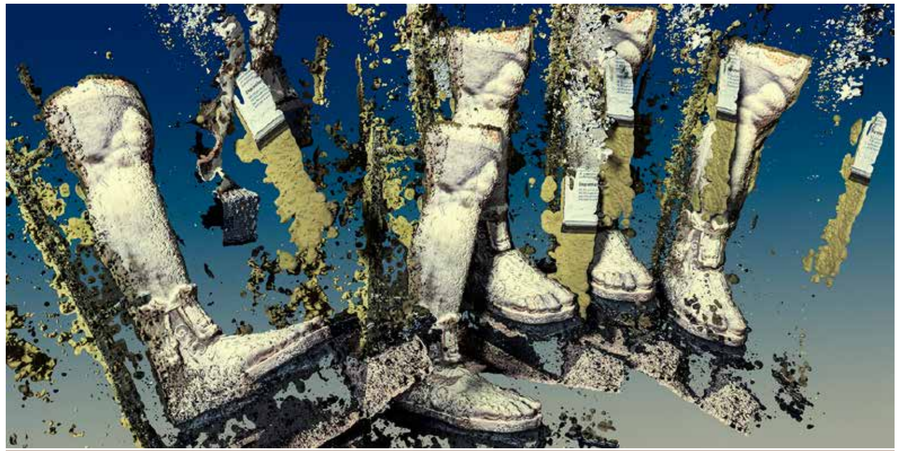

Murat GERMEN
Başlar Ayak Oldu
Bozluart Project / Sagalassos Projesi
2019

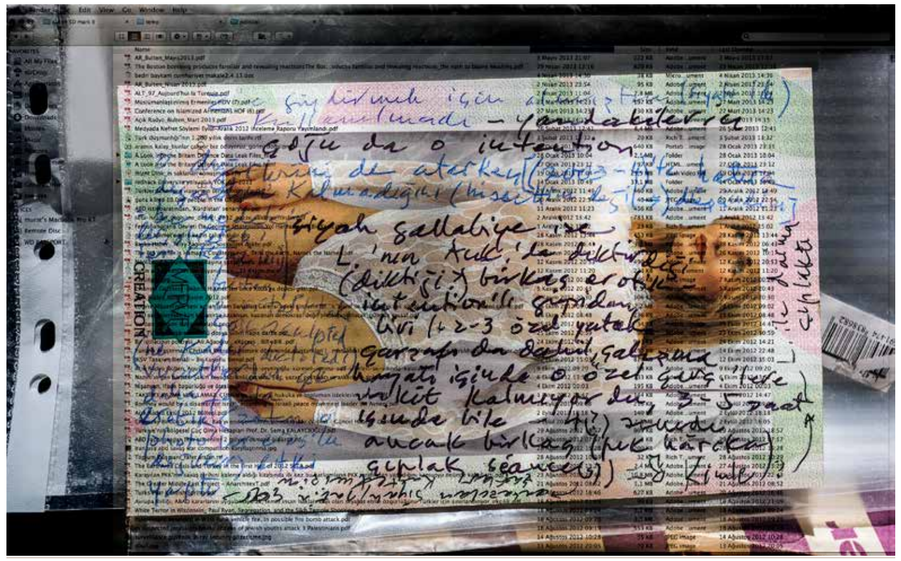

Murat GERMEN
Seri ismi: Gen/e Yılı: 2013
Teknik: 9 adet 68 x 42 cm kromojenik fotoğraf baskısı
Eser konsept metni: Biriktirmek; mirastır, emanettir, kimliktir, takıntıdır, tutkudur, engeldir ya da engelleri aşmana yarayan mesnettir, insanın özüdür, candır, canandır. Biriktirmek gereklidir, genetiktir, "gene" yapılır...

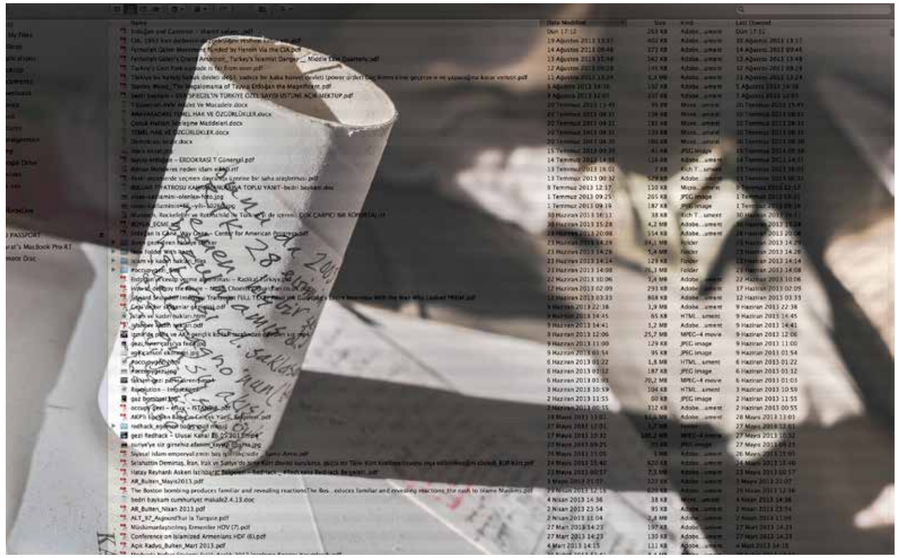

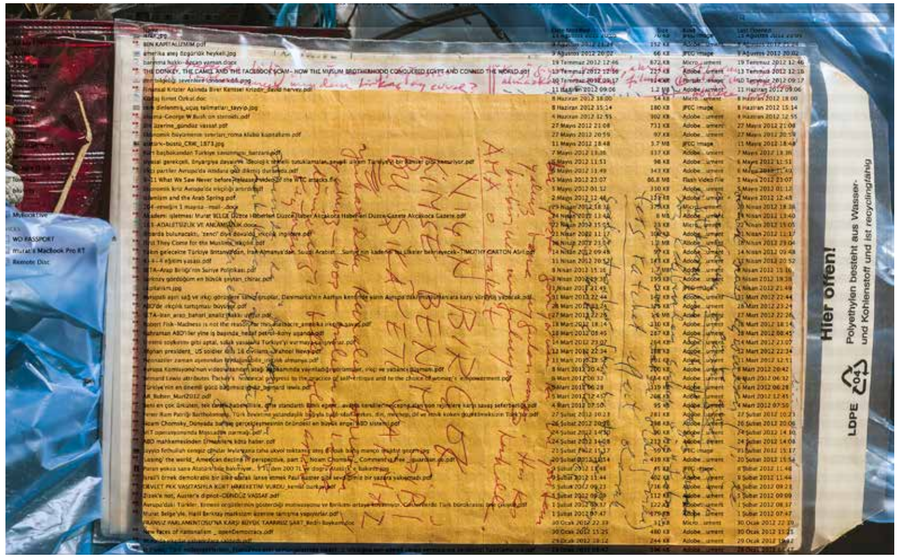
Hier ofen!
Polyethylen besteht aus Wasser- und Kohlenstoff und ist recyclingfähig
LDPE

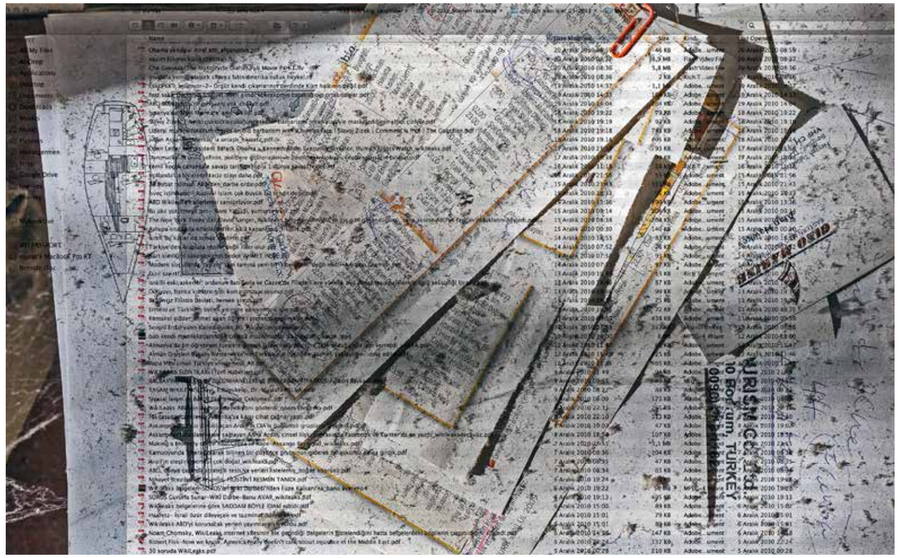

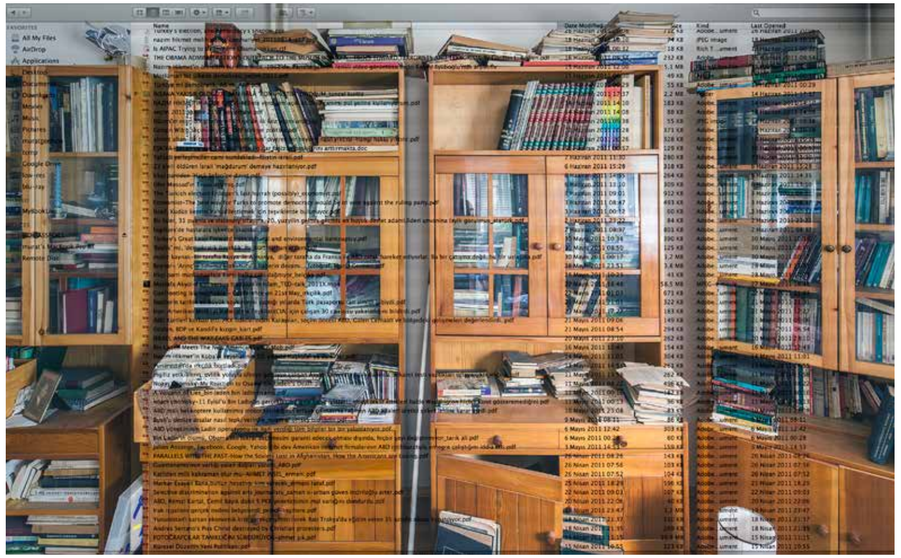

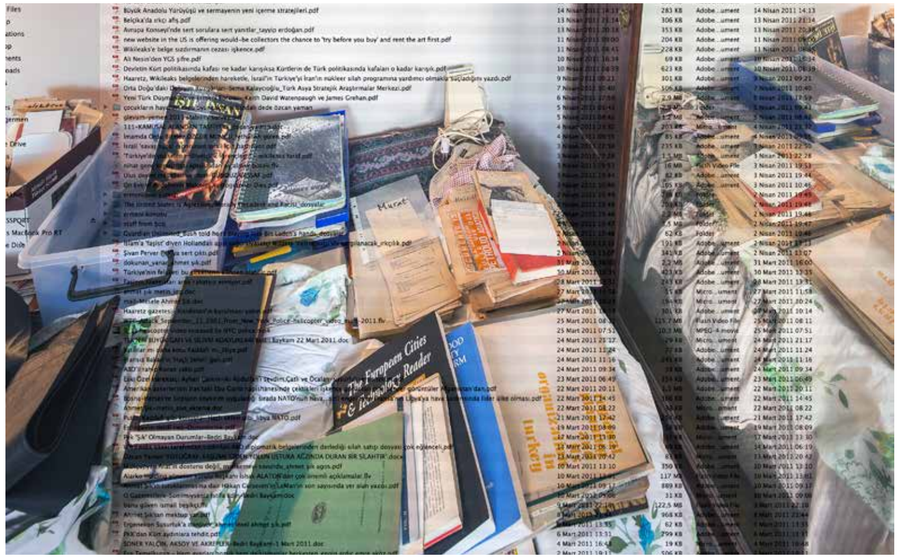

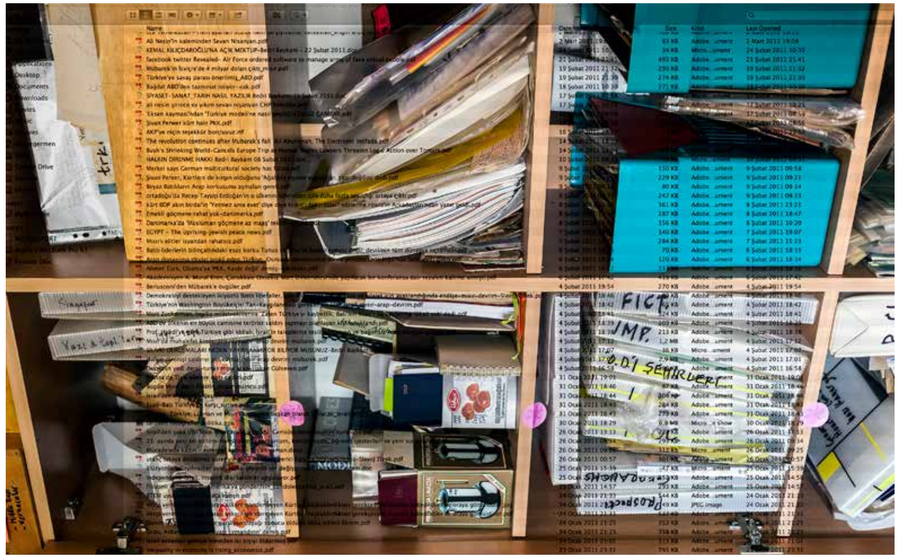

Onay Akbaş

Alberto Giacometti Baskıları I Bedri Rahmi Eyüboğlu I Avni Arbaş Desenleri

HiKÂYESi OLAN ŞEYLERi SEVERiM

Hikâyesi olan objeler hep ilgimi çekmiştir. Yaşadıkları süreçlerin karakteristik özelliklerinin şahitliklerini taşıyorlarsa ilgim bir kat daha artıp, o nesneyi tanıma yolculuğum başlamış demektir. Bu ilgi, *kitch* (soysuz) olanın dışında, zamana ve mekâna "eklektik nesnelere" yönelebilir. Bunlar sanatsal değerler taşıyan (ya da taşıdıklarına inandığım) objeler olabilirken çoğu kez de reklam kartpostalları, eski fotoğraflar, sergi afişleri ve işlevleri olan eski objeler-oyuncaklar da olabilirler. Maltepe'de ilk atölyemi açtığımda sanatçı dostlarımla resim değiş tokuşuna başladığım, önem ve değer verdiğim "başka sanatçıların yapıtlarına" ilgi duyup onlara sahip olma, saklama ve onlarla yaşama arzusu zaman geçtikçe 1984'den bugüne hatırı sayılır küçük bir sanat koleksiyonuna evirilmeye başladı. Sonrasında başka tesadüflerle karşılaştığım eklektik biriktirmelerim de oldu. Örneğin Emek Sineması yıkılırken depolarında bulunan eski filmleri Beyoğlu'nun eskicilerine vermişlerdi. Tesadüfen Beyoğlu Tarlabaşı'nda atölyemin kapısından sıra sıra geçen eskici el arabalarında onlara rastladım. Tamamını satın aldım (650 makara eski Türk filmi). O gün bugündür de bunca filmi koruma, saklama ve mekân sorunuyla boğuşuyorum. Varoluş serüveninin izlerini taşıyan nesnelerin, objelerin yok oluş yazgılarından çekip çıkartıp onlara kol kanat gerip ömürlerini uzatıp varoluşlarının şahitliklerini gelecek kuşaklara da gösterebilmenin kapısını aralayabilmelerine vesile olmak, ayrıca, onları koruma altına alan arşivci ve koleksiyoner için çok özel bir hazzı da içinde barındırır. Benim biriktirdiğim objeler yaşam dilimim içinde bana eşlik edecekler ve benim yok oluşumla da eğer başka meraklı bakış ve ruhların dikkatini çekmeyi başarabilirlerse de başka mekânlarda sessiz ya da dilsiz varoluşlarını sürdürebilirler. Her obje elden ele, mekândan mekâna geçip kendi serüvenini sürdürdükçe, geçtikleri zaman dilimlerinden, mekânlardan ve kendine dokunan bakışlardan bir şeyler taşıyıp tarihsel evrimlerini sürdürürler. Benim için bu eklektik biriktirme, birikim hevesi, çocukluğumun Karadeniz'inde bugün yıkılmış olan köy evimizin kapısına çakılmış "37" numaralı hane olduğunu gösteren metal plakayı saklayıp koruma güdüsüyle başladı diyebilirim. İki çocuğuma da bu tutkumu geçirebilmeyi, en azından benim biriktirebildiklerim üzerine kendi beğenilerini adapte edip onların bir kısmının en azından belli bir süre daha zamanda yolculuklarına devam ettirebilmelerini çok arzularım.

Hikâyesi olan şeyleri severim. Hikâyesi "kendisi" olan kişileri daha çok sevdiğim gibi...

Onay AKBAŞ
"Dinlenen kuklalar" - " Marionnettes au repos "
Tuval üzerine yağlıboya
150x150 cm. 2021

Alberto GIACOMETTI
Baskı
32,5x22,5 cm

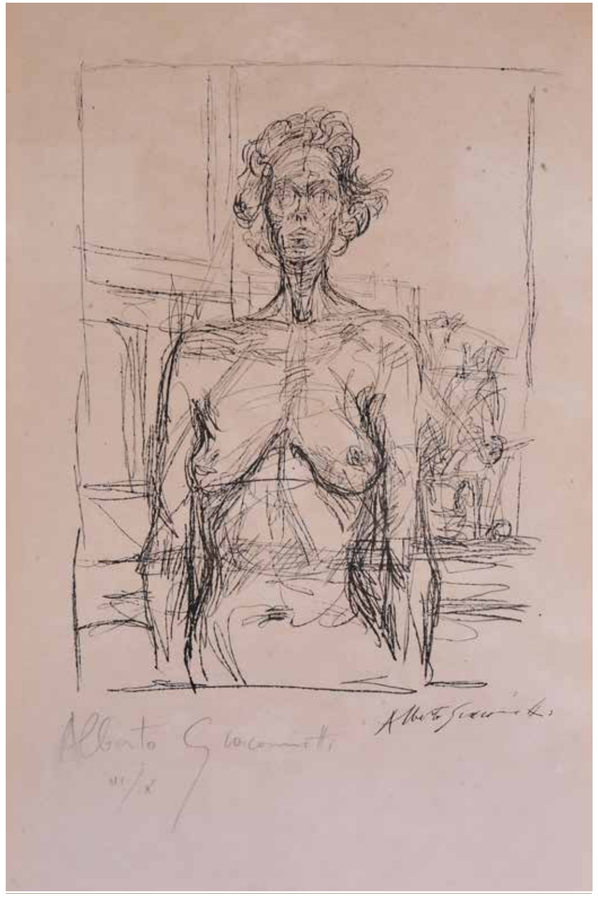

Alberto GIACOMETTI
Baskı
34x21,5 cm

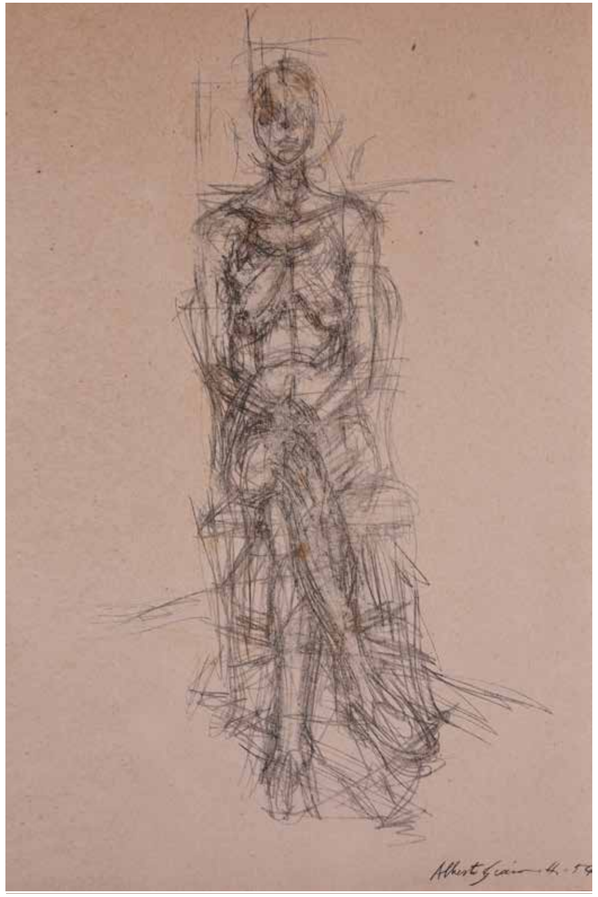

Alberto GIACOMETTI
Baskı
37,5x22,5 cm

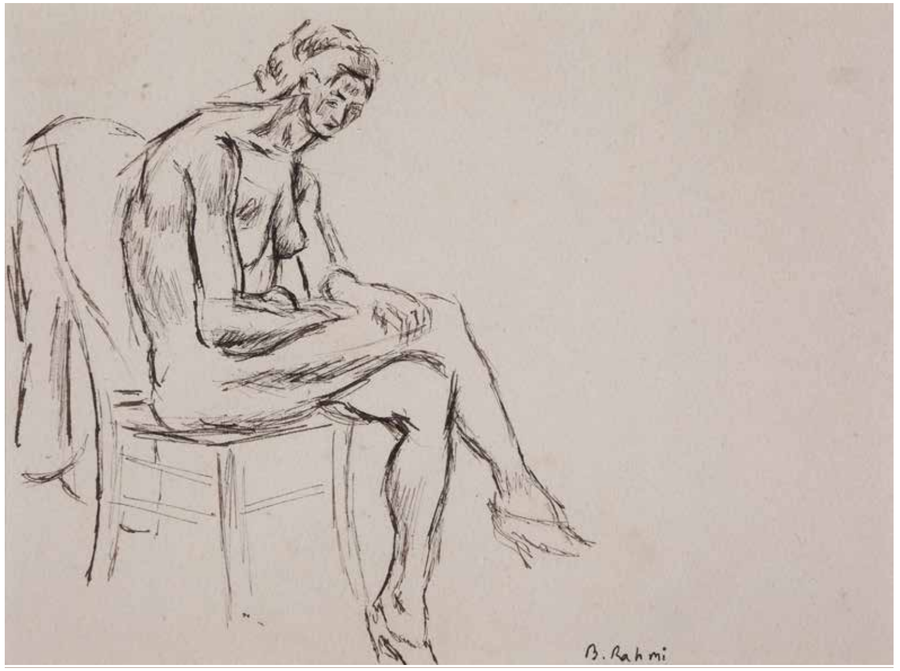

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU
Desen
16x22 cm

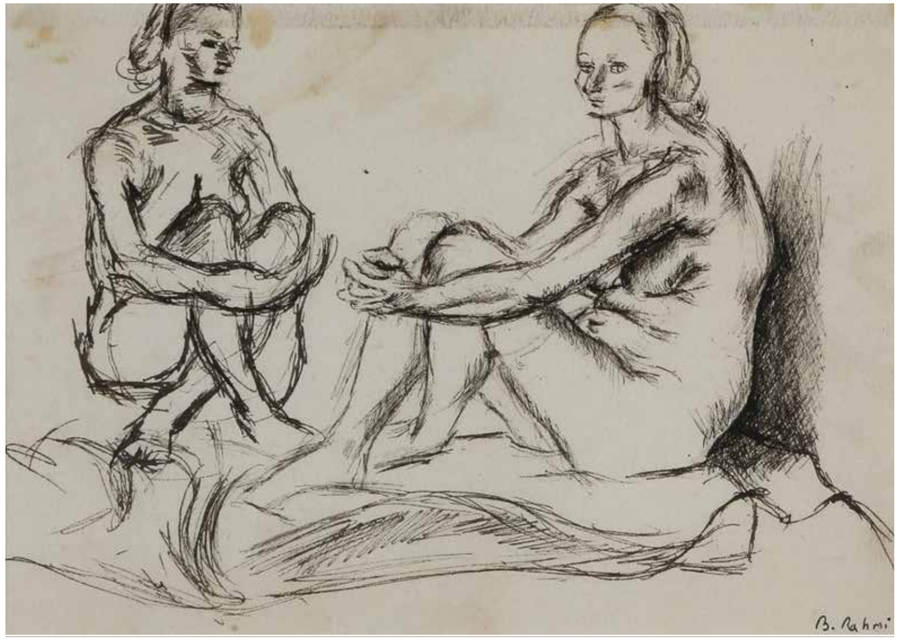

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU
Desen
17x23,5 cm

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU
Desen
16x24 cm

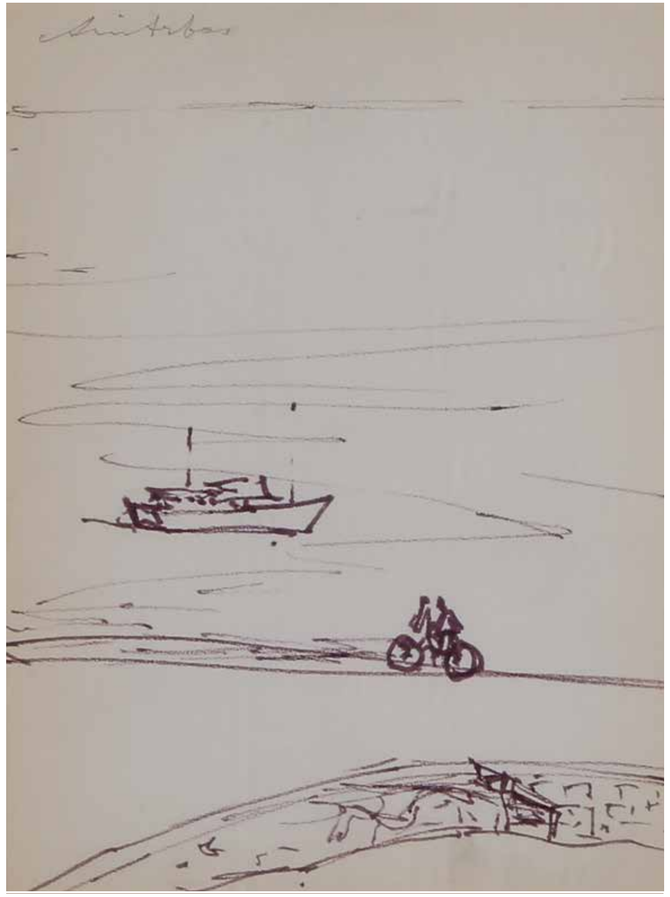

Avni ARBAŞ
Desen
23x17 cm

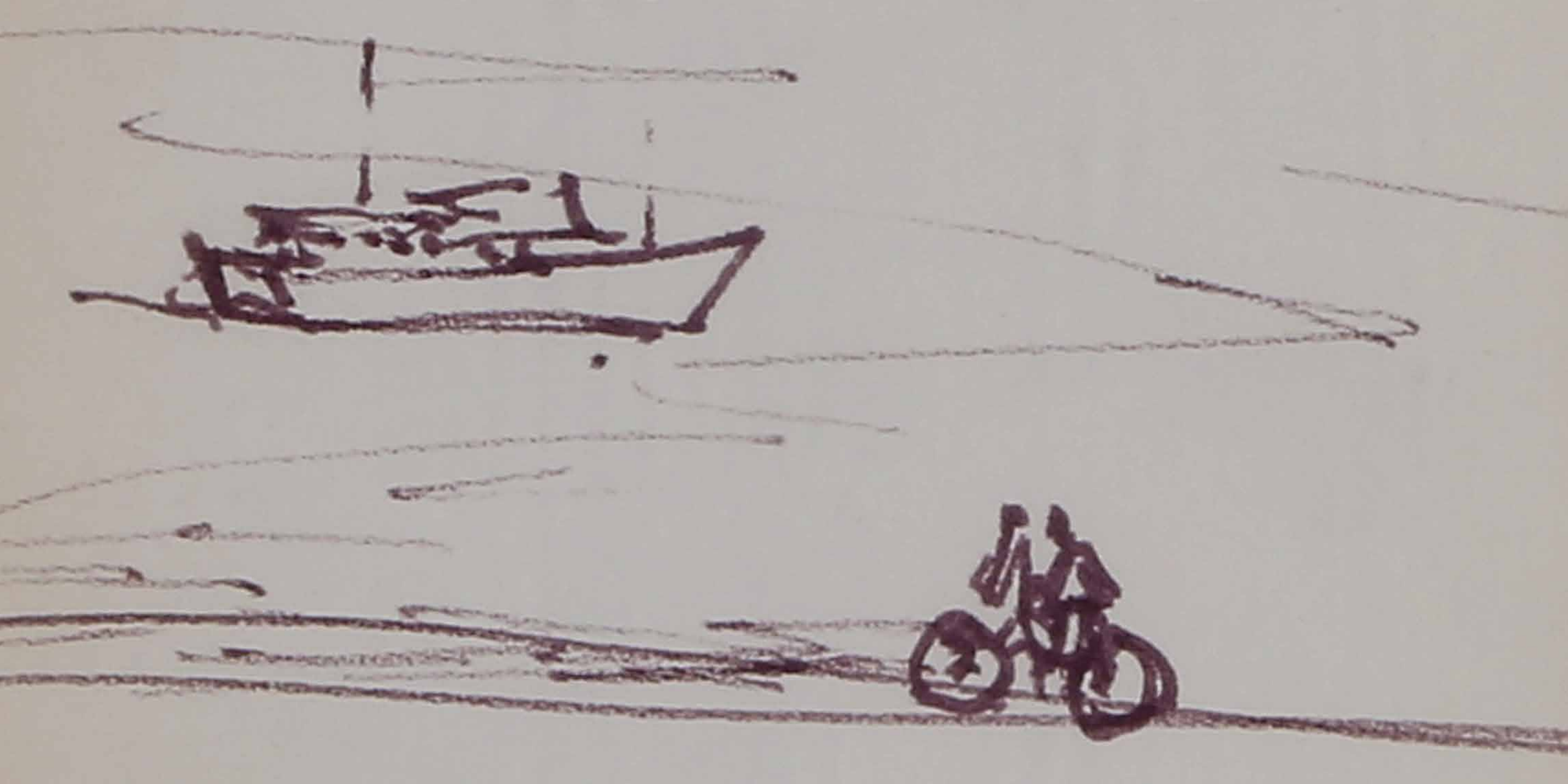

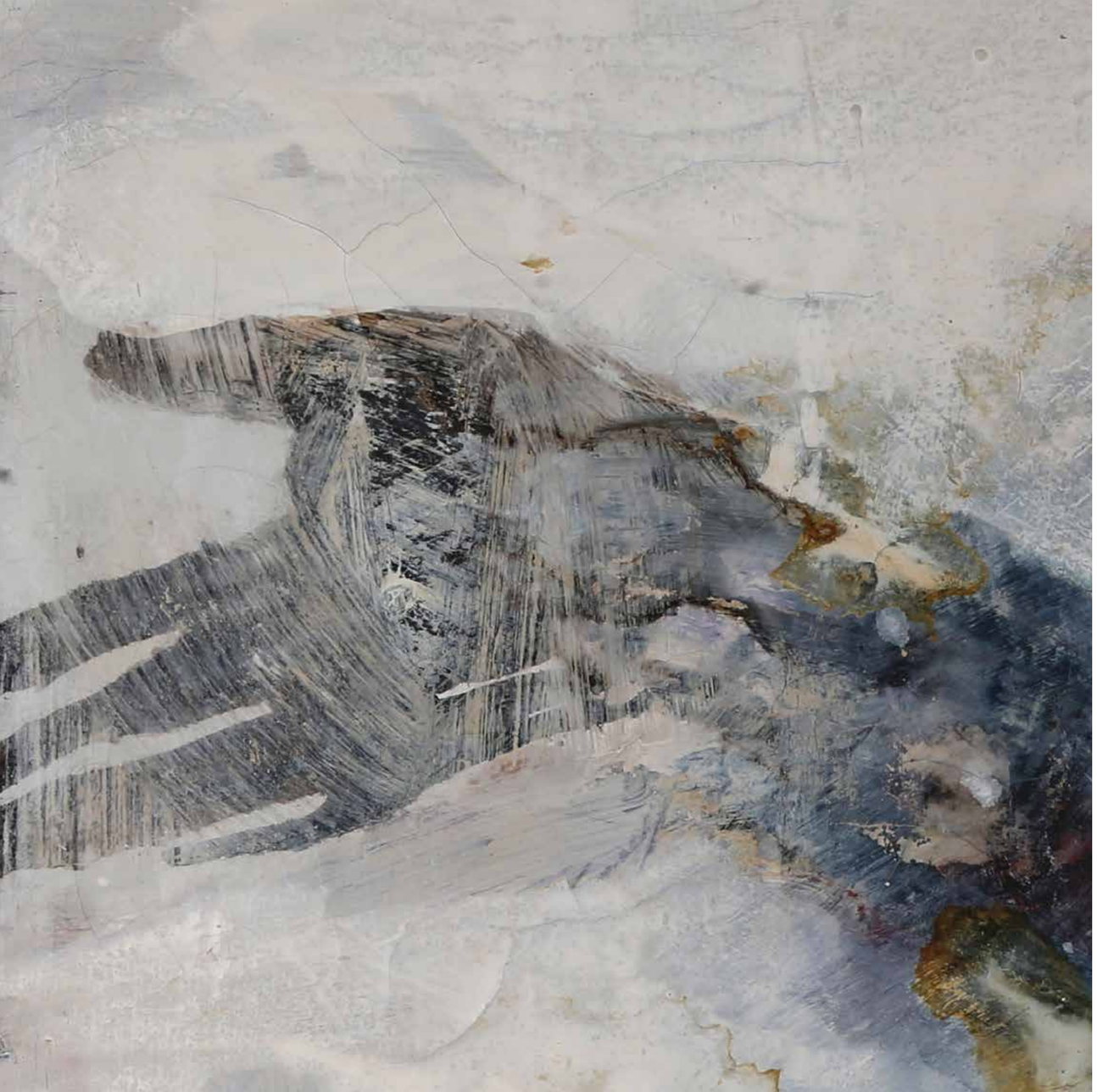

Selahattin Yıldırım

İbrahim Çiftçioğlu I Rafet Ekiz I Mahir Güven I Mustafa Horasan Ali Kotan I Nezihe Bilen Ateş ve Harun Antakyalı Koleksiyonu

Birçok sanatçının, kendi eserlerinin biriktirilmesinden duyduğu haz kadar, diğer sanatçıların işleri yanında farklı alanlardan farklı nesneleri biriktirmekten de haz duyduğu bir gerçektir. Her biriktirme, biriktirilen kişiye ve şeye değer yüklemektir.

Bir sanatçı olarak ben ağırlıklı olarak sanatçıların işlerini ve bunun yanı sıra daktilo, çevirmeli telefonlar ve birtakım küçük nesneler biriktiriyorum. Ressamlar arasında gerçeklik payı da yüksek bir laf vardır: "Ressam ressam için resim yapar" denir. Kendi resim koleksiyonum açısından baktığımda sanki bu sözü doğrulmak ister gibi görünürler bana. Sergilediği bir iş çok beğeni toplamasına rağmen özellikle inandığı ve beğendiği başka bir sanatçının beğenisi çok daha fazla haz verir bir ressama. Ayrıca işinin başka bir sanatçının koleksiyonuna dâhil edilmesi de sanatçıya özgüven veren bir durumdur. Bu, işlerinizin başka bir sanatçının koleksiyonu aracılığıyla geleceğe taşınmasını sağlayan önemli bir tasarruftur. Bir sanatçının bu yolla resim koleksiyonu yapmasının önemli bir getirisi de sanatçı olarak her birimizin diğer sanatçının genel olarak daha az bilinen kendi rutininin dışında daha aykırı işlerini tercih etmesidir. Böyle bakıldığında ileriye dönük olarak koleksiyonun önemini ve değerini daha da arttırmaktadır. Koleksiyonumun temelini özellikle yakın çevremden diğer sanatçı arkadaşlarım ölçüsünde yaptığım alımlarla genişletmeye çalışıyorum.

Toplama duygusu elbette sadece resimle sınırlı kalmıyor benim için. Doğal olarak ben de resmin yanında olanaklarım ölçüsünde farklı eşya ve nesneleri topluyorum. Antika ya da eski ayrımı yapmadan ilgimi çeken şeyleri biriktiriyorum. Bu bazen bir daktilo ya da eski telefon, bazen de bir takım farklı nesneler olabiliyor. Antika ya da eski eşya nesne biriktirmek, bilinmeyenin cazibesi, nesnenin geçmişine duyulan merakla açıklanabilir belki ama benim için sanki yaşanmışlığa sahip çıkmak ve sonraki kuşaklara taşımak, daha da önemlisi saklamak ve korumak anlamına geliyor. Gerçekleştirilen bu sergide mekânın ölçüsünde resim ve nesne koleksiyonumdan bir seçkiyi paylaşmaktan mutluluk duyuyorum.

Selahattin YILDIRIM
Portre, Tuval üzerine yağlıboya
120x100 cm

İbrahim ÇİFTÇİOĞLU
Kağıt üzerine karışık teknik
15x15 cm

Alp Tamer ULUKILIÇ
Kağıt üzerine yağlıboya
11x7 cm

Petra HÖCKER
Kağıt üzerine karışık teknik
20x20 cm

Rafet EKİZ
Kağıt üzerine karışık teknik
17x29 cm

Mahir GÜVEN
Tuval üzerine yağlıboya
50x70 cm

Temür KÖRAN
Kağıt üzerine karışık teknik
23x32 cm

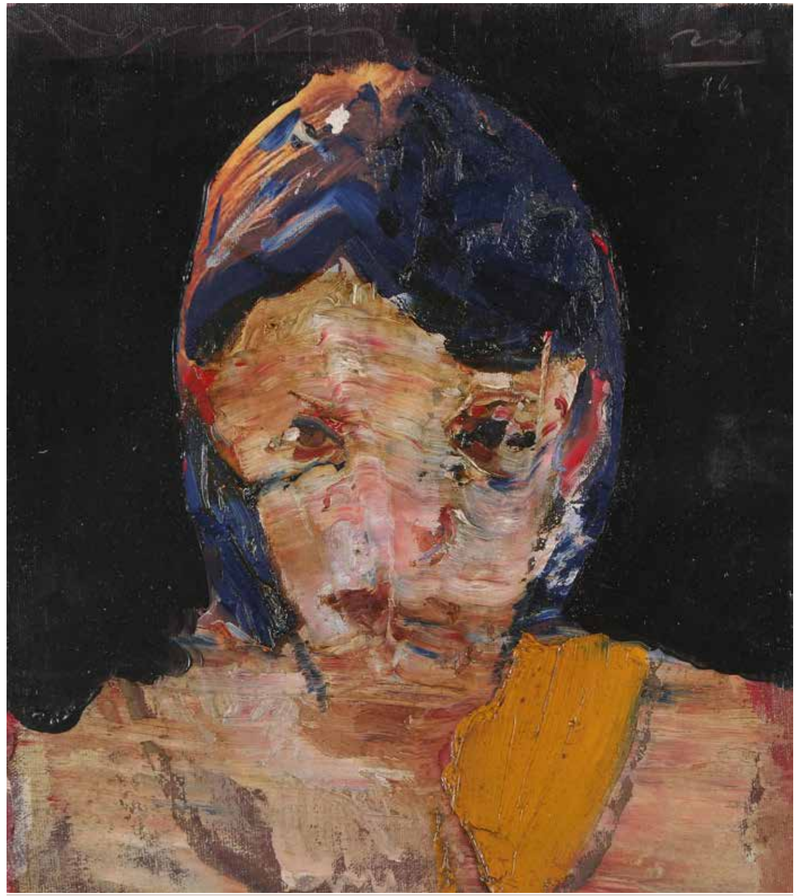

Mustafa HORASAN
Portre, Tuval üzerine yağlıboya
29x24 cm

Ali KOTAN
Tuval üzerine yağlıboya
70x100 cm

Harun ANTAKYALI
Kağıt üzerine yağlıboya
34x24 cm

Nezihe Bilen ATEŞ
Portre, Tuval üzerine yağlıboya
28x38 cm

Petra HÖCKER
Detay

Smith Corona, Facit
ve Siemens marka çeşitli
tarihlerden daktilolar

Süleyman Saim Tekcan

Francisco Goya Gravürleri Koleksiyonu

"Bir sanatçı İspanya'ya gittiği zaman gidebileceği en önemli yer Prado Müzesi'dir. Prado, dünya müzeleri içerisinde sanatçıların belki de en önemli eserlerini bir araya getiren az sayıdaki müzelerden biridir. Bu müzeyi görmek istediğimde ilk kez Madrid'e gittim. İndiğim gün dinlenmek için otele yerleştim ve ertesi gün bütün heyecanımla Prado'ya hareket ettim. Bütün müzeyi gezdim. Bugünlerde zaten Prado canlı yayın yapıyor, müzeyi tanıtan yayınlar da yapıyor, yaptıkça hep oraya gittiğim günler aklıma geliyor. Orada yok yok. Bütün Rönesans ve İspanya'nın çok büyük ustalarının eserlerini görme imkanı buluyorsunuz.

Orta Çağ'dan belki Rönesans sonuna kadar hatta 14.,15.,16., 17. yüzyıldan sonraki yıllarda da önemli sanatçıların eserleri vardı. Bir tarafta da orada yetişen Picasso, Salvador Dali gibi önemli sanatçıların da isimlerinin olduğu eserler var tabi. Ama orada benim en çok hayranlıkla izlediğim eserler Goya'nın yağlı boyalarıydı. Goya benim için mit bir sanatçıydı. Goya'nın tüm eserlerini dikkatlice inceledim, baktım, el sürmek yasak olduğu halde elimi sürmeye bile çalıştım. Goya hiç şüphesiz ki dünya sanatı içerisinde önemli yeri olan çok büyük bir sanatçı. Müzede yağlı boyalar ve büyük boy yağlı boyaları sergileniyordu. Ama beni ilgilendiren önemli bir tarafı vardı Goya'nın ki, Albert Dürer ve Rembrandt'tan sonra gelip gravür sanatına yenilikler katan, gravür sanatı içerisinde de en önemli eserleri veren bir sanatçı olması beni çok cezbediyordu. Gravür sanatının ustalarından biri olan Goya'nın eserlerini mutlaka görmem lazımdı. Nasıl görebilirim diye düşündüm, sonra yerini buldum. Onun hocalık yaptığı akademi Real Academia De Bellas Artes De San Fernando Calcografia Nacional isimli bir akademi idi. Bu akademiyi ona tahsis ederek onun gravürlerinin sergilendiği bir müze haline getirmişler. Bu binaya girdiğimde kocaman bir bina ve Madrid'in en önemli yerlerinden birinde onun hocalık yaptığı bir bina imiş, binaya girer girmez onun gravürlerini bastığı büyük bir gravür presiyle karşılaştım. Bu pres beni çok etkiledi. Hatta fotoğraflarını çektim. Gravür presinin etrafında birkaç kere döndüm, koca ustanın bu gravür presinde o muhteşem eserleri ürettiğini düşündüm. Sonra da onun eserlerinin sergilendiği salonlara girdim. Çok enteresandı ki o salonlarda bunu maalesef hem Rembrandt'ta hem de Albert Dürer'in müzelerinde görmek imkânı yok ama onun bu müzesinde gravür plakları bakır üzerine oyduğu plakalar orijinal kalıplar ve kalıpların önünde de o gravür plaklarından basılan orijinal gravürler vardı. Gravür plakası duruyor, fakat onun hemen bitişiğinde de plağın bastığı gravür görünüyor.

Kaç saat orada durdum bilmiyorum ama izlemem saatlerce sürdü ve çok etkilenmiştim. Döndüm birkaç kez döndüm, tekrar tekrar birkaç kez baştan baktım, sonra içimdeki ses dedi ki; "Buranın müze müdürüyle bir görüş sen." Çünkü kafama koymuştum, acaba Goya'nın gravürlerini satın alabilir miyim diye düşünüyordum. Sonunda gittim ve Allah'tan ki Almanca konuşan bir beydi, kendimi ifade ettim, dedim ki; "Ben Türkiye'den geliyorum ve Goya'dan gravür satın almak istiyorum. Hayran olduğum bir sanatçı, mümkün mü?" diye sordum. "Maalesef" dedi, "Mümkün değil çünkü biz Goya gravürlerinden sadece müzeler için yaptığımızdan dolayı elimizde çok az sayıda limited edition baskı var ve bunları ancak müzesi olan kurumlara verebiliyoruz." İçimde çok büyük bir sevinç duyarak dedim ki; "Ben de müzesi olan bir sanatçıyım." Müzenin ismini ve internette olup olmadığını sordu. "Tabi ki varız" dedim, "Müzemizin ismi, IMOGA" dedim, açılımını sordu, kartımı uzattım kartımda yazılıydı. "Istanbul Museum of Graphic Arts" dediğimde hemen bilgisayarından girdi ve IMOGA'yı izlemeye başladı. Çok hayretler içerisinde izledikten sonra bana döndü dedi ki; "İstanbul'da böyle bir müze mi var, neden biz bunu duymuyoruz bilmiyoruz, gayet tabi siz müze olduğunuza göre üstelik de grafikle ilgili bir müzesiniz, Goya'nın gravürleri de grafik sanatı içerisinde çok önemli, gravürlerini size verebiliriz" dedi. Goya'nın büyük bir albümü vardı ve albümde 50 küsur tane eser vardı bir dosya içerisindeydi. O dosya şimdi bende. Ama fiyatlarını sordum müzeleri için belirledikleri fiyatın eser başına 1000 Euro olduğunu söyledi. İçimden düşündüm, "Tanrım" dedim, "Ben şimdi bu 50 küsur tane eseri alırsam aşağı yukarı 50 bin Euro, KDV'si ile 60 bin Euro karşıma çıkacak" diye düşündüm. Ama imkanlarım ne kadar diye bir değerlendirdim ve oradaki yetkililere "Hepsini alma şansım yok" dedim, "Çünkü kredi kartlarım bunların tümünü almaya yetmeyebilir, kredi kartlarımın yettiği kadarını alabilir miyim?" diye sorunca, "Bir takımı sizin için bozalım" dediler. "Bu 50 tane eserden ben kendi alacaklarımı seçebilir miyim" dedim, "Peki" dediler. "Böyle bir müze için neden olmasın, seçin" dediler. Bu 50 tane gravür içerisinden 13 tane gravür seçtim. IMOGA'ya, Istanbul Museum of Graphic Arts, Barajoğlu Sokak Ünalan Mahallesi, o zaman sokağın ismi böyle idi, şimdi değişti Keban Caddesi oldu, faturasını kestiler. "Kutuyu alabilir miyim?" diye sordum, "Sizin için verelim" dediler. Büyük bir yakınlık gösterdiler. Sonra kutu içerisine bu 13 tane gravürü koyarak bana teslim ettiler. Şimdiye kadar kaç defa ben bu gravürleri elden geçirdim bilemiyorum. Çok sevdiğim bazı sanatçı dostlarıma da gösterdiğimde belki 200-300 kez elimden bu gravürleri geçirdim. Her defasında hayranlıkla Goya'nın büyük bir sanatçı olması ve ayrıca gravür tarihi içerisinde de önemli bir yerinin bulunması beni daima etkilemiştir. Onun gibi büyük bir ustanın böyle bir koleksiyonunun elimde olmasından da çok mutluyum. Bunu nerede sergileyebilirim diye düşündüm, önce bizim müzemizde bir köşe yapayım diye düşündüm, fakat kıyıp da çerçeveleyemedim. Çok enteresan bir biçimde, sevgili Erkan Doğanay Küçükçekmece Belediyesi'nde bir sanatçı koleksiyonları sergisi yapma projesi ile geldiğinde, ilk kez sergileneceğini, bu gravürleri başkalarıyla paylaşmak gerektiğini düşünerek bu sergi için bu gravürleri çerçeveletip bu sergiye koymaya karar verdim. Bu böyle bir hikaye. Bu hikayeyi de özellikle böyle bir sergi için anlatma gereği duydum. Böyle bir sergi için doğru olduğunu düşündüğüm için bu gravürleri çerçeveletip ve Türk sanatından önemli sanatçı arkadaşlarım, dostlarımla birlikte onların koleksiyonlarında da enteresan eserler olacağını düşünerek bu koleksiyonu bu sergiye katılması için bir hazırladım. Hayırlı olsun diyorum. Türk insanı da bu büyük sanatçıların koleksiyonlarını görme şansı bulduğu için de memnunum."

Süleyman Saim Tekcan
Tuval üzerine yağlıboya
155x86 cm
2019

Francisco GOYA
Sanatçının İspanya'da "Boğa Güreşi" adını verdiği 33 parçalık gravür serisi. Bu serinin GOYA Müzesi tarafından yapılan gravür baskılarından 12 adeti Süleyman Saim TEKCAN koleksiyonunda bulunur.

La Tauromaquia (Boğa Güreşi)
İspanyol ressam Francisco GOYA tarafından 1816'da yayınlanan 33 adet gravürden oluşan seridir. Dizideki eserler boğa güreşi sahnelerini tasvir etmektedir. Ayrıca orijinal baskıda yayımlanmayan yedi ekstra baskı daha bulunur.

Boğa güreşi politik bir konuydu ve Goya'da bu konuyla ilgilenip böyle bir seri oluşturdu. 1816'nın sonunda, tek tek veya setler halinde satılacak olan 320 adet baskıyı sorunsuz bir şekilde tamamladı. Goya, eserlerinin çoğuna konu olduğu için ve ona ilham veren bir tema olduğundan dolayı boğa güreşlerinden her zaman etkilenmiştir. Hatta bir otoportresinde (1790-1795) kendini bir boğa güreşçisi kostümü içinde resmetmiştir. 1793'te San Fernando Kraliyet Güzel Sanatlar Akademisi için yaptığı, boğaların doğumlarından arenaya girdikleri ana kadarki yaşamlarından sahneleri betimleyen sekiz adet resim serisi de bulunur. 1825'te Delacroix'nın bir kopyasını satın aldığı "Los toros de Burdeos" (Bordeaux Boğaları) (1825) dizisini yaptı. Bu dizininde etkisinde kalarak, boğalara olan sevgisi ile mektuplarından birini Francisco de los Toros (Bulls'un Francisco'su) olarak imzalamıştır.

Francisco GOYA
"Matador Mariano Ceballos, atını sürerken boğayı öldürür."
NO. 23

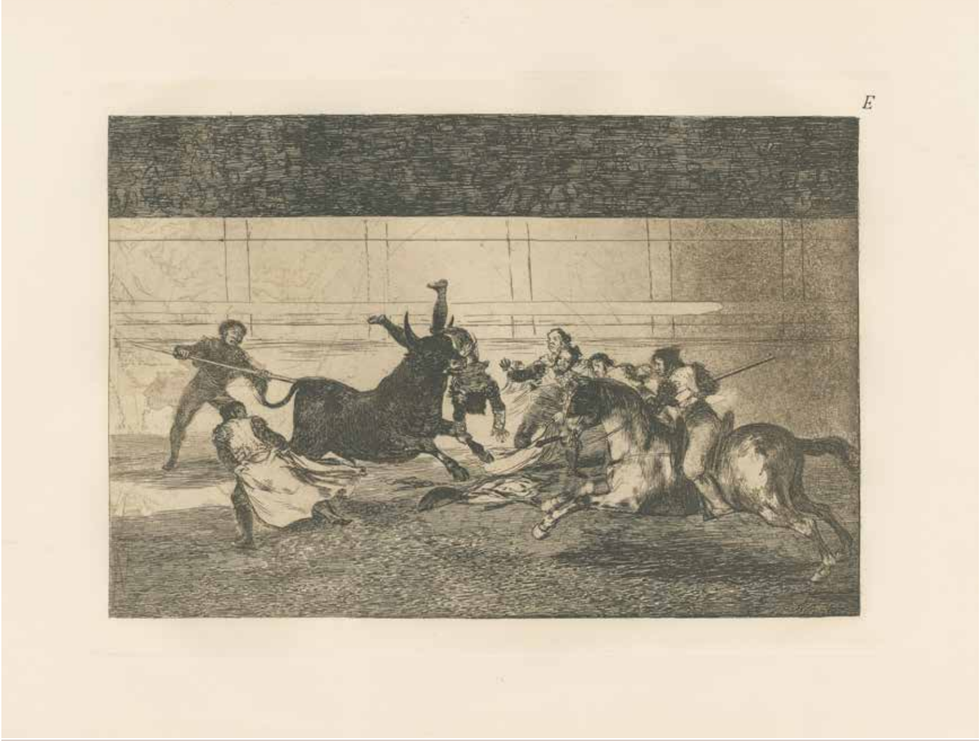

Francisco GOYA
G: "Berbat birini savunmanın yaratmış olduğu kafa karışıklığı."

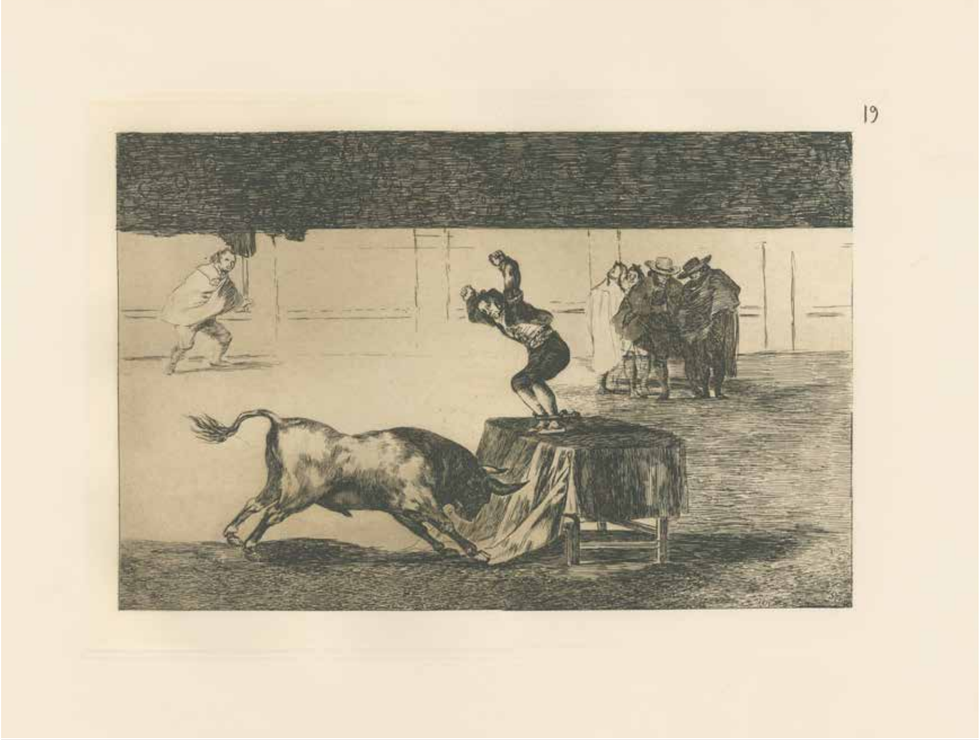

Francisco GOYA
"Aynı meydanda çılgınlığın devamı"
NO: 19

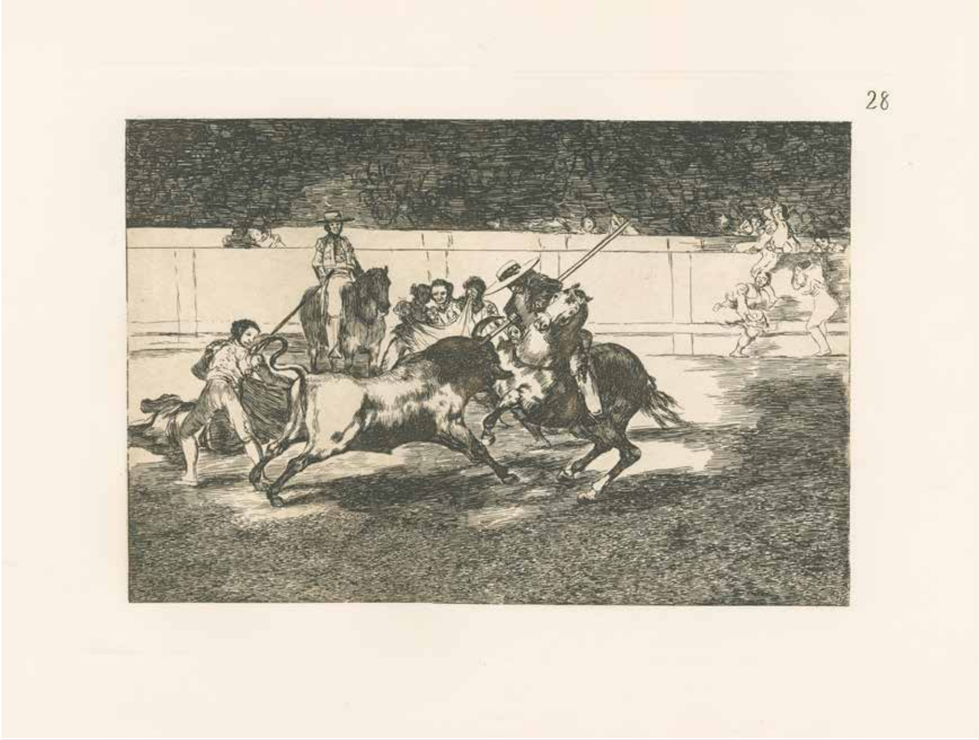

Francisco GOYA
"Güçlü Rendón, Madrid Arena'sında mızrağıyla bir boğayı durdurmaya çalışırken."
NO: 28

Francisco GOYA
"Zaragoza'daki (Plaza) ünlü Pajuelera'nın erkeksi cesareti"
NO: 22

Francisco GOYA
"Antik İspanyolların tarlada at üzerinde boğaları avlama şekli"
NO:1

Francisco GOYA
D: "İşe yaramaz biri omuzlarına monte edilmiş bir boğayı ısırır."

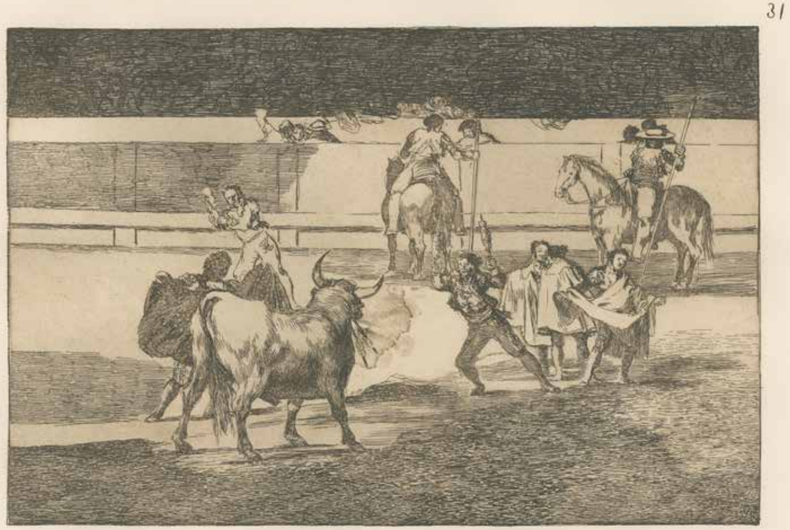

Francisco GOYA
"Ateşli Benderillalar"
NO: 31

Francisco GOYA
"Matador El Cid başka bir boğayı mızraklıyor"
NO: 11

Francisco GOYA
C: "Boğa ve köpekler"

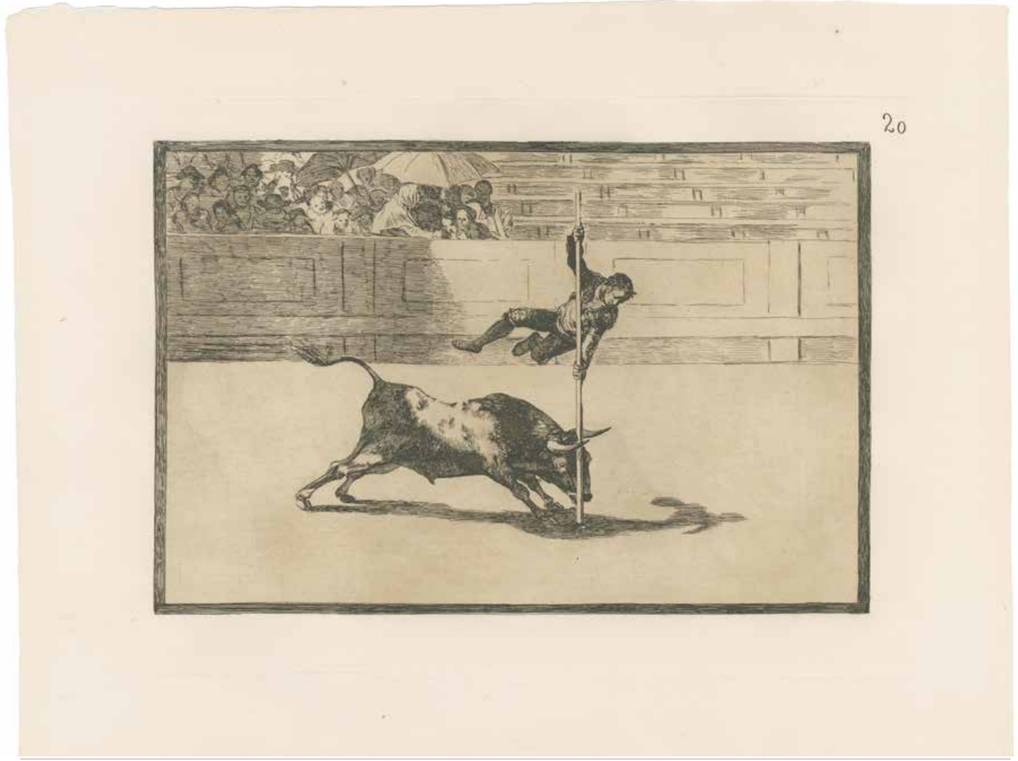

Francisco GOYA
"Madrid'deki Juanito Apiñani'nin hafifliği ve cesurluğu."
NO: 20

Francisco GOYA
F: "Varilarguero birini boğa güreşçisi yapıyor."

Francisco GOYA
"Ünlü Fernando del Toro, "varilarguero" canavarını "garrocha" ile zorluyor."
NO: 27

Şahin Paksoy

Osmanlı Dönemi Türk Kahvesi Malzemeleri Koleksiyonu

Anadolu uygarlığın beşiği. Bu topraklarda yerleşik yaşamın geçmişi İÖ. 6-7 bine kadar iniyor. Yani neredeyse 10 bin yıl önceye. Dünyada uygarlık tarihi bu kadar derinlere inen başka bir toprak parçası var mı diye düşünüyor insan. Üzerinde yaşadığımız bu toprakların başka bir özelliği daha var ki, başka yerlerle kıyaslanamaz: O köklü ve engin derinliğinin yanı sıra çeşitliliği. Hem de kesintisizlikle oluşan bir çeşitlilik. Birlikte oluşan bir çeşitlilik. Bir uygarlıklar sahnesi Anadolu. Bu nedenle Anadolu halkıda bilge bir halktır. Medeniyetlerin tarihsel serüvenlerinde ürettiklerine baktığınızda bu kültürel zenginliği, estetiği ve bilgeliği görürsünüz.

Doğup büyüdüğüm Adana'da başlayan İstanbul'da Akademi'deki öğrencilik yıllarımda devam eden kültürel araştırmalarım beni bu kültürel katmanları incelemeye, biriktirmeye yönlendirdi. Hitit, Asur, Roma, Selçuklu, Osmanlı yapılarını, sanat eserlerini, arkeolojik kalıntıları gördükçe kültürel algım gelişti ve tarihe bakışım değişti. Sonrasında birikim sürecim başladı.

Arkeolojik ve Etnografik eserler topladım. Bugün Kültür Bakanlığına kayıtlı bir koleksiyoner olarak Anadolu'da medeniyet kurmuş bütün kültürel katmanların ürettiklerinin yaşadığım sürece koruyucu bir aktörüyüm diyebilirim. Hatta Adana'da yakın bir tarihte açmayı planladığımız ve uzun zamandır üzerinde çalıştığımız etnografik bir müzeye koleksiyonumdan da çok sayıda parça vereceğim.

Koleksiyonların paylaşıldıkça anlam kazandığına inanıyorum. Diğer türlü ona tarihi, kültürü kendi kişisel zevkiniz, birikiminiz olarak herkesten uzaklaştıramazsınız. Çünkü bu tür koleksiyonların insanlığın ortak mirası, koleksiyonu olduğuna inanıyorum.

"Benim Koleksiyonum" sergisi için bu alanda oldukça iddialı olduğum "Türk Kahvesi" koleksiyonumdan bazı parçaları verdim. Kahvedanlar, cezveler, kahve kutuları, kahve kavurma kepçeleri, öğütücüler ve fincanlar...

Bu parçalara baktığınızda yalnızca bir tarihi değil, kültürü, estetiği, incelikli sanatı da göreceksiniz.

Şahin PAKSOY
Kahve Falı
Tuval üzerine yağlıboya
60x80 cm

Ahşap kahve dibekleri
Osmanlı, 19 yüzyıl

Metal Kahve Öğütücüler
Osmanlı dönemi
19. Yüzyıl sonu

Osmanlı dönemi metal
Türk kahvesi cezveleri
19 yüzyıl.

Tophane Lüleciliği ile
Türk kahvesi fincanları
ve servis takımları

Ahşap kahve kutuları
Osmanlı dönemi
19 yüzyıl

Üzerleri desen işlemeli
ahşap kahve kutuları
Osmanlı dönemi
18. yüzyıl

Ahşap kahve soğutucular
Osmanlı dönemi
18 ve 19 yüzyıl

Osmanlı dönemi işlemeli
metal kahvedanlar
19 yüzyıl

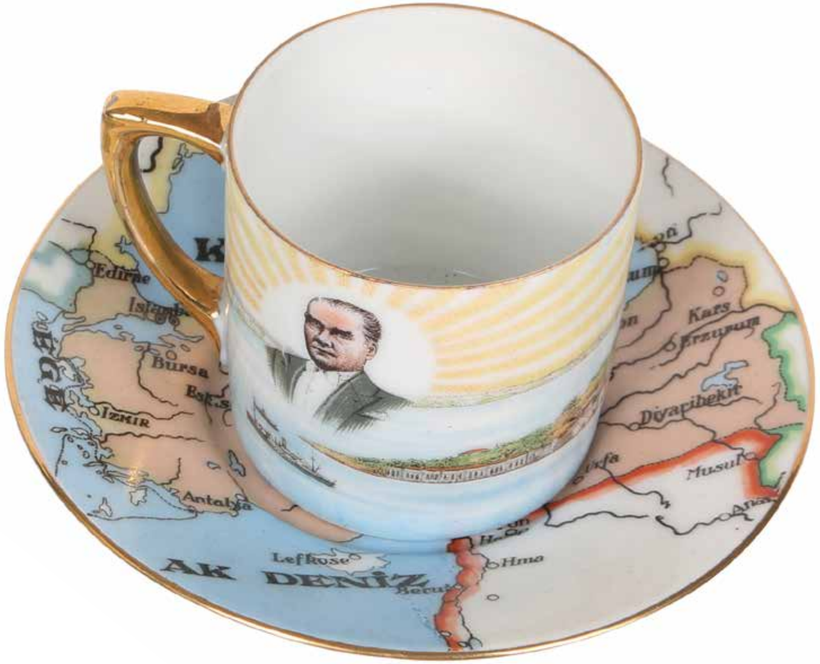

Fincanında Atatürk, tabağında Türkiye haritalı kahve fincanı

Gümüş metal işlemeli
Osmanlı dönemi
fincan takımları

Kütahya işi
kahve fincanları

Kahve kavurma
kepçeleri, metal
Osmanlı dönemi
19 yüzyıl

Tülin Onat
Korona Günlerinde Sanat
hazır kesilmiş fırın kağıdı üzerine karışık teknik
42x37 cm.
2021

Tülin Onat
Mask Koleksiyonu

Ben bir "ANI" koleksiyoncusuyum,

Anılar biriktiririm, bir anı için dünyanın öbür ucuna kadar gider, merak ettiğim başka bir tanesi için işimi gücümü bırakır, Mısır'a, Yemen'e uçarım.

Bazen de o çok istediğim, sevdiğim anılarımı ölümsüzleştirmek olur derdim. O zaman tek problemim "O ANI" durdurmak, koleksiyonuma katmaktır amacım.

Bu kimi zaman objelerin toplanmasıdır benim için, kimi zaman da biriktirdiğim fotoğraflarlardır çıkar yolum. Bunlar yaşamdaki zorunluluklarım ve benim renklerim. Ben de renk için yaşadığıma göre, vazgeçilmezimdir elbette biriktirmek. Durum ne olursa olsun, artık onlar koleksiyonumdadır benim.

Peki, insan neden koleksiyon yapar...

Yaşadığı güzellikleri dondurmak ya da ölümsüzleştirmek için mi, etkisinde kaldığı nesneye ille de sahip olmanın getirdiği içgüdü mü? Açgözlü olmanın sonucu, istifleme arzusu mu?..

Yaşadığı "o" anın vazgeçilemeyecek kadar özel olması mı yoksa, çok beğendiği objeyi ölümsüzleştirme isteği mi?..

Aslında toplamak demek olan koleksiyonerlik bir hobidir, vazgeçememe duygusu, nesneleri bir araya biriktirir ve çok keyif verir. Haz almanın getirdiği keyif bazen, büyük uğraşların ve harcamaların yapılmasına da neden olur. Zamanda ve mekanda yolculuk koleksiyonerin keyif odağıdır, bazen de obsesif yapısı koleksiyonunun aşkla büyümesine neden olur. Hırslı ve huzursuz yapı, sabırsızlıkla ortaya çıkarılmış koleksiyonlar zaman içinde çok kıymetli bilgilerin de birikmesine zemin hazırlar. Saplantı haline gelip, hayatla iddalaşmadığı sürece, çok keyifli ve yaşamı renklendirici bir uğraştır, iddiası çoğaldıkça yaşamı zorlaştırdığı da kesindir...

Afrika işi insan ve hayvan şeklinde masklar

Bir dönemin efsane Zenit, Fujica ve Revueflex marka analog fotoğraf makinaları

Yalçın Gökçebağ

Kamera, Fotoğraf Makinesi Koleksiyonu

Fotoğraf sanatına ve fotoğraf makinelerine olan merakım TRT'de çalıştığım yıllarda başladı. 1972 yılında kamera asistanı olarak TRT'ye girdikten sonra görüntüyü bir çerçeveye sığdırarak aktarma işinin önemini kavradım. Resim sanatıyla akraba olan fotoğrafçılık ve bunun bir adım daha ötesi olan filmcilik yeni tutkum oldu. İşimi en iyi şekilde yapmak amacıyla fotoğraf makinelerine ve kameralara yöneldim. Bu mucizevi makinelerin maharetlerini ve sınırlarını keşfetmek için çaba gösterdim. Elimden bir sürü fotoğraf makinesi ve kamera geçti ve bunlardan bazılarına veda etmek istemedim. Kişisel koleksiyonum bu ilişki temelinde oluştu ve zaman içinde çeşitlendi. Aradan geçen zamanda, koleksiyonumdaki makineleri bana hayat yolculuğumda eşlik eden arkadaşlar gibi görmeye başladım.

Bu sergide, koleksiyonumdaki makinelerden bazılarını sizlerle buluşturmak ve yeni nesle, fotoğraf çekme işinin telefona sığdırılan lenslerden ötesi olduğunu göstermek istedim. Eşlik ederseniz sevinirim.

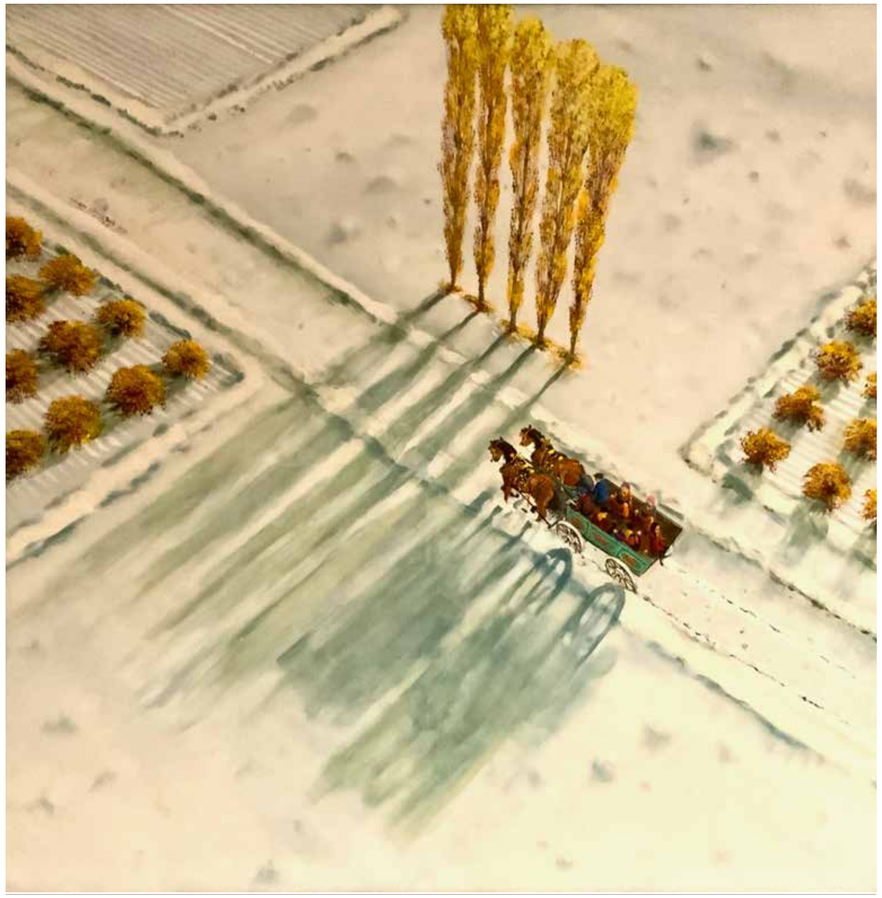

Yalıçın GÖKÇEBAĞ
Köye Dönüş
Tuval üzerine akrilik
100x100 cm
2016

Zenza Bronica marka fotoğraf makinası

Fufika ST605

Nikon F-501 ve
Zenit 122

Kodak ve Sony marka
dijital fotoğraf makinaları

INSTAMATIC CAMERA
ZENIT
122
HELIOS-44M-6
MC ZENITAR
Nikon
F-501
TAMRON
SONY
Cyber-shot
ZENZA BRONICA
REVUEFLEX
2000 CL
FUJICA
ST605

Zahit BÜYÜKİŞLEYEN
Tuval üzerine yağlıboya
70x100 cm

Zahit Büyükişleyen
Pipo Koleksiyonu

Arkadaşım Pipo, İskenderun Lisesi'nde okuduğum yıllardı. Fransızlardan kalmış lise binası, şehrin tam merkezindeki Şehit Pamir Caddesi üzerinde, bahçesinde devasa çınar ve okaliptüs ağaçlarının bulunduğu mükemmel bir yapıydı. Tipik simetrik Fransız mimarisi, filmlerde gördüğümüz yalın ve çok geniş bir peyzaj içinde standart boyutta futbol, voleybol, basketbol sahaları, hatta atletizm ve tenis kortları bile vardı. Kızlar tuvaleti binanın hemen yanındaydı. Sonradan yapıldığı belli olan erkekler tuvaleti ise bahçenin uzak bir köşesinde, neredeyse 7-800 metre uzaktaydı. Okul binasının tam ortasındaki iki kanatlı heybetli kapı, sadece ders bitiminde çıkışlar için açılırdı.

Girişler, o dev kapının yanındaki küçük kapıdan yapılırdı. İri-yarı, badem bıyıklı kıdemli hizmetli Hüseyin Ağa ve Müdür Yardımcılarından biri, sabahları burada saç, kasket ve kravatları kontrol eder, çantalar aranır, sigara, kibrit, kesici alet denetimi yapılırdı. Öğrenciler içeri girdikten sonra, bahçe duvarının ardından sigara ve kibritler atılırdı; genellikle Bafra, zengin çocukları için Yeni harman, Kulüp, Sipahi...

Paketler çorap içinde saklanır, teneffüs ziliyle beraber erkekler tuvaletine doğru başlayan koşuşturmanın ardından, tuvaletin pencerelerinden yoğun bir duman yükselirdi.

Bir türlü aklım almazdı, tuvalette sigara içmenin ne keyfi olabilirdi ki?

Lise yıllarımda hiç sigara içmedim. Lise son sınıfta sahneye koyduğumuz Refik Erduran'ın "Ayı Masalı" piyesinde, Taktik Necati rolünü oynarken pipoyu içer gibi yapmış ama hiç yakmamıştım. Gerçek anlamda pipoyla Gazi Eğitim'de tanıştım. Okula kayıt yaptırmak için girdiğim Müdür Yardımcısı Kayıhan Keskinok'un odasında... Yüksek tavanlı anıtsal binanın hemen girişinde, sağdaki ilk oda onun odasıydı. Kapıyı çalıp çekine çekine içeri girdiğimde, önce vanilya, çikolata, çilek karışımı yoğun bir koku ilişti burnuma. Kayıhan Bey elinde piposu, telefonda Fransızca konuşuyordu. Pipoyu tuttuğu eliyle sandalyeyi gösterip oturmamı işaret etti. Görüşmesi bittikten sonra, dostça bir tavırla "hoş geldin, hayırlı olsun" diyerek kaydımı yaptı, gerekli bilgileri verdi ve yardımcı olmaları için beni öğrenci birliğine yönlendirdi. Dinginlik ve karizmanın buluştuğu yerde, daha ilk günden rol modelimi bulmuştum. Odadaki o şahane aromatik koku da hala hafızamdadır.

Gazi'deki otuz kişilik sınıfta hemen herkes sigara içiyordu, hatta kız arkadaşlarımız bile sıkı tiryakiydi. Sınıflar dışında her yerde sigara içmek serbestti. İlk yılın sonunda, yaz tatilinden döndüğümde, Ulus pazarındaki işportacılardan kapaklı bir pipo, Yayladağı pipo tütünü ve kibrit aldım. Okul kantininde kahve eşliğinde pipomu tüttürmeye başladım. Arkadaşlarım Osman Kukul, Temel Hamza, Mustafa Altıntaş, Yaşar Bursa ve Feridun Altar (Dağlı) yanıma geldiklerinde hayranlıkla "vays!" dediler. Ertesi gün hepsinin elinde birer pipo vardı. Ama Yayladağ tütünü bulamamış, Türk Pipo tütünü almışlardı. Kayıhan Hoca hayranı bu altılı grup, giderek büyüyecekti.

Başlangıçta acemilikler, dudaklarda acı, genzin yanması, dilde uçuklar olsa da, mezun olduktan sonra İvriz Öğretmen Okulu'nda çalıştığım dönemde, pipoyla dostluğum büyüyerek devam etti. Pipo nasıl içilir, hangi pipo iyidir,

nasıl temizlemek gerekir... tecrübeyle birlikte bilgim de zamanla arttı. Örneğin pipolar, gülkökü, armut ağacı, lüle taşı, mısır koçanı, seramik gibi materyallerden yapılır. Dunhill, Peterson, Chacom, Falconetti, Capitello, yerli olarak Şahin gibi çok çeşitli marka mevcuttur. Her şeyden önemlisi, pipo içmenin kuralları vardır; öncelikle tek pipoyla yetinmemek, en az haftanın günleri kadar pipo sahibi olmak gerekir. Çünkü aynı pipo her gün içilmez, mutlaka dinlendirilmesi gerekir. Ve pipo kullanıldıkça güzelleşir. Hatta asilzade ailelerin erkek çocuğu olduğunda, onun için bir pipo yaptırıp, denizcilere teslim ettiği söylenir; kullansın da ağacı sertleşsin diye, böylece on yedinci yaş gününde ağızlığı değiştirip çocuğa hediye edilir pipo.

Özel insanların tercihi olan pipoya ilgim Almanya'ya sanat ihtisası yapmaya gittiğimde zirveye ulaştı. Akademideki arkadaşlarım da pipo içiyordu. Pipo içerken hiçbir zaman ciğerlerime çekmedim, onun dumanından çok, ağzımda ve damağımdaki tadını, soğuk kış günlerinde içimi ısıtmasını, yakmasam bile bir fetiş gibi elimde tutarken estetik formunun verdiği güveni sevdim. Resim yaparken bana arkadaşlık ediyor veya rahat bir koltukta, sevdiğim arkadaşlar ve güzel bir içecekle aldığım zevki katlıyordu. Kokusu hem benim için, hem de çevremdekiler için çok güzeldi. Üstelik ekonomikti, bir kutu tütün iki-üç ay yetiyordu. Artık filtre kullanıyordum, pipo aksesuarlarım, çantalarım vardı. Özenle temizleyip, kendim tasarladığım askılıklara yerleştiriyordum pipolarımı. Sanat müzelerini gezmek için gittiğim Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde, değişik formlarda pipoları koleksiyonuma katmaya başladım. Hollanda, İspanya, Fransa, İngiltere, İtalya, Avusturya, Belçika, Portekiz, Macaristan, Romanya, Amerika, Çekya'dan aldığım pipoların sayısı 100'ün üzerindeydi.

Türkiye'ye döndüğümde ustam, idolüm, Kayıhan Hocamla karşılıklı pipo içme ayrıcalığına ulaştım. Kendisi sağlık sebepleriyle pipoyu bırakmış olmasına rağmen, sergi açılışlarında karşılaştığımızda "Zahit, bana da bir pipo doldur" derdi.

Pipoyla dostluğumuz otuz yıl sürdü. Günün birinde, bu çok sevdiğim ve beni hiç yalnız bırakmayan arkadaşımla ayrılık zamanının geleceğini biliyordum. Bir sağlık sorunu yaşayıp da bırakmaya mecbur kalmadan ayrılmayı tercih ettim. İstedim ki, tadında bırakalım bu dostluğu.

Koleksiyonum şimdi Konservatuvar'da trompet eğitimine devam eden, sanatçı adayı sevgili torunum Toprak Esen'e emanet.

Pipolarımla ben, uzaktan uzağa seviyoruz artık birbirimizi.

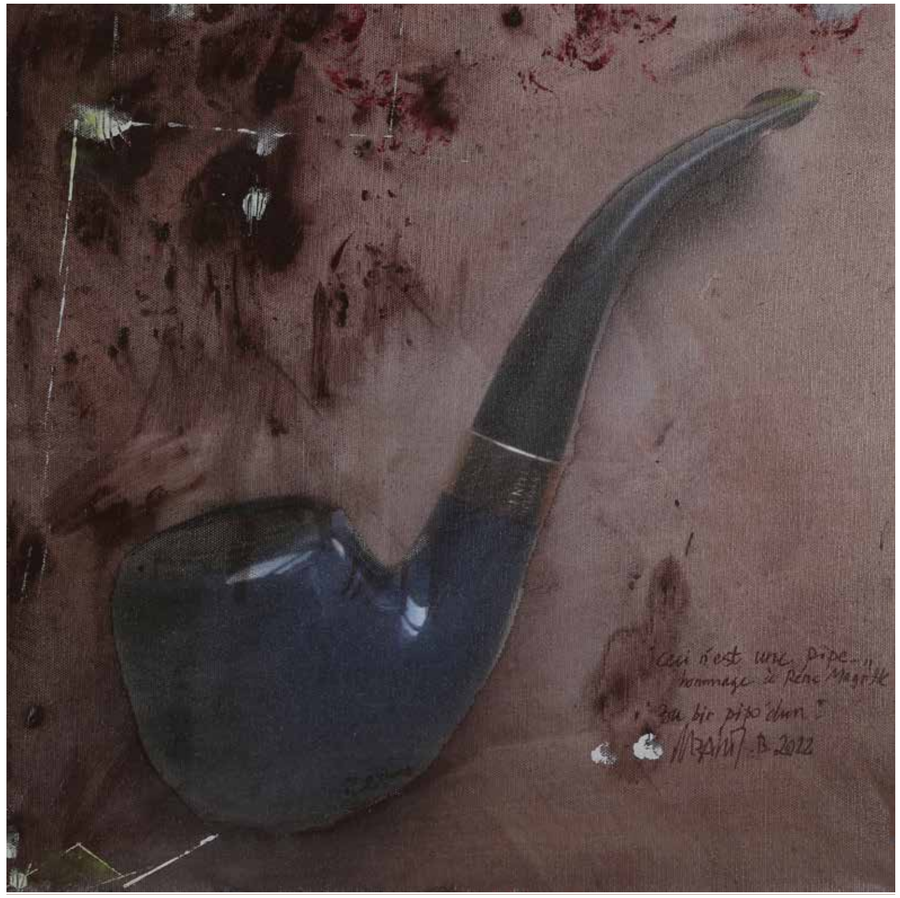

Zahit BÜYÜKİŞLEYEN
Bu Bir Pipodur (Ceci nes pas un pipe)
Rene Magritte Saygı
40x40 cm.

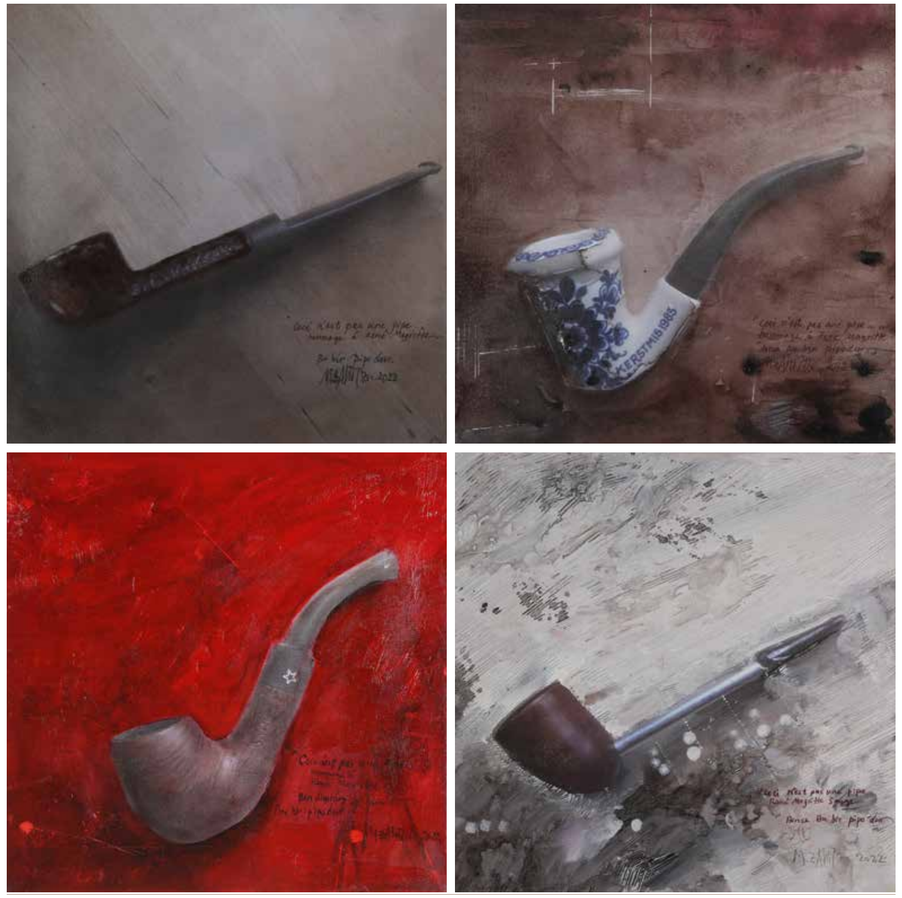

Zahit BÜYÜKİŞLEYEN
Bu Bir Pipodur (Ceci nes pas un pipe)
Rene Magritte Saygı
Herbiri 40x40 cm

KERSTMIS 1983

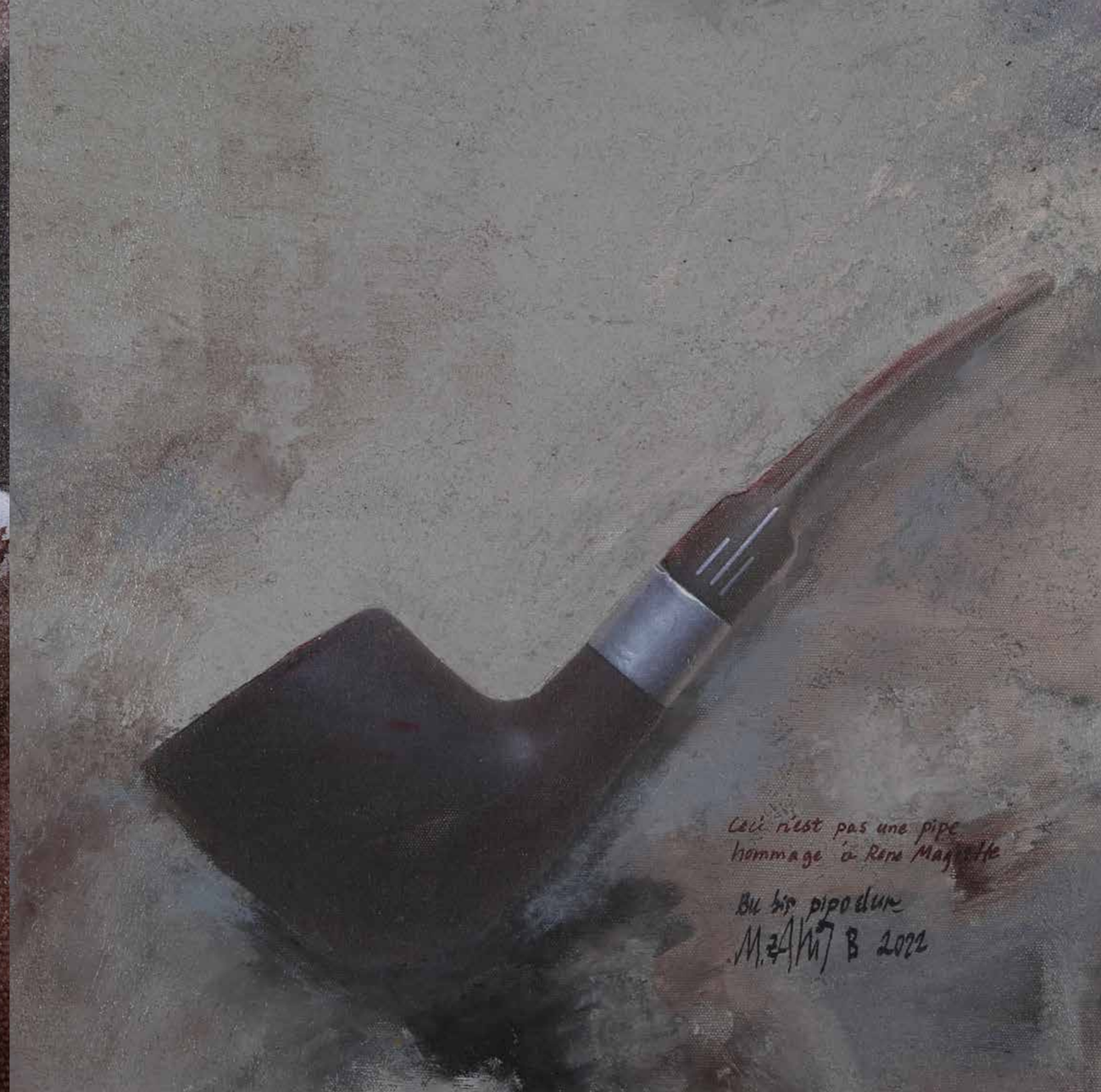
Ceci n'est pas une pipe
hommage à René Magritte
Bu bir pipodur
M.Zahir B 2022

KÜÇÜKÇEKMECE
BELEDİYESİ